

Sağlık hakkımız alınıyor

sayfa: 8

Lindsey German

“Hitler de yahudilerin karikatürlerini çizdimiştir”

sayfa: 10

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

10 Mart 2006

Sayı 250

1 YTL

SAVAŞSIZ BİR DÜNYA İÇİN

18 MART
cumartesi

İstanbul

Toplanma: Haydarpaşa Numune Hastanesi önü, saat: 12.00

Miting: Kadıköy İskele Meydanı, saat: 14.00

İzmir

Toplanma: Cumhuriyet Meydanı, saat: 12.00

Miting ve konser: Gündoğdu Meydanı, saat: 14.00

Ankara

Toplanma: Kurtuluş Parkı, saat: 13.00

Basın açıklaması: Ziya Gökalp Caddesi, saat: 14.00

Sosyalist işçi bütün savaş karşıtlarını Küresel BAK pankartı altında yürümeye çağırıyor

18 Mart Küresel eylem günü

Afrika: Johannesburg, Omdurman, Santa Cruz de Tenerife.

Asya-Pasifik: Adelaide, Armidale, Brisbane, Jakarta, Melbourne, Sidney, Wellington.

Asya: Adana, Ankara, Bağdat, Basra, Bangkok, Karaçi, Kuala Lumpur, Manila, Seul, İzmir, Tokyo, Trabzon.

Avrupa: Aalborg, Aarhus, Alicante, Amsterdam, Atina, Barselona, Berlin, Bonn, Bremen, Brüksel, Budapeşte, Kopenhag, Dublin, Duisburg, Cenova, Gijón, Göteborg, Helsinki, İstanbul, Lizbon, Ljubljana, Londra, Madrid, Malmö, Lefkoşe, Odense, Oslo, Reykjavik, Roma, Rotterdam, San Sebastián-Donostia, Stokholm, Tarragona, Warsawa, Viyana.

Latin Amerika: Caracas, Managua, San Juan, Santiago, São Paulo, Tijuana-San Francisco.

Kuzey Amerika
Albuquerque, Ann Arbor, Atlanta, Bangor, Battle Creek, Bemidji, Berkley, Boston, Buffalo, Burlington, Calgary, Camden, Chattanooga, Chico, Colorado Springs, Covington, Dallas, Davenport, Denver, Detroit, Eau Claire, Edmonton, El Centro, Evergreen, Fayetteville, Fort Collins, Fresno, Gainesville, Galveston, Grand Rapids, Halifax, Hartford, Highland Park, Houston, Indianapolis, Irvine, Janesville, Kalamazoo, Kansas City, Kent, Ohio, Lake Helen, Lansing, Las Vegas, Little Rock, Los Angeles, Louisville, Madison, Melbourne, Florida, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Mobile-New Orleans, Mocksville, Montreal, Mountain View, Naples, New Bedford, New Haven, New York, Oklahoma, Orange, Ossining, Ottawa, Palo Alto, Pittsburgh, Quebec City, Roxbury, Salisbury, Salt Lake City, San Diego, Santa Barbara, Sarasota, Seattle, South Portland, Southold, Stevens Point, Şikago, Tallahassee, Toronto, Tucson, Vancouver, Victoria, Washington DC, Winnipeg.

Herkes eşit ve adil yargı

Askerlerin, hele hele generallerin yargılanması ancak genelkurmayın iznine bağlı. Genelkurmay her konuda devlet içinde devlet. Belki de derin devlet.

Bir askerin görevinden alınmasına hükümet karışmıyor. Yargı hiç karu,ışamıyor. Bir askerin sivil yargı kurumlarında yargılanması mümkün değil. Darbe yapan generaller işse ebediyen koruma altında.

Bütün bunlar adaletsizliğin temelidir. Bir de Van savcısına yapılanlara bakın. Generalleri iddianamede suçladı diye derhal kıyamet koptu ve hakkında takibat başladı.

BUSH İRAN'I VURACAK

Dünya hakimiyeti ve petrol peşinde koşan ABD Afganistan ve Irak'tan sonra şimdide İran'ı hedef almış durumda. İsrail ajanları şimdiden İran içinde operasyonlara başladıklarını ilan ettiler. Bush ve çetesinin İran'a saldırması hemöene hemen kesin. Bilinmeyen tek şey bunun ne zaman olacağı.

Havanın giderek gerginleştirilmesi bu saldırının çok yakında olması anlamına geliyor. Afganistan ve Irak'a saldırının faturaları çok ağır oldu. İran'a saldırının faturası da çok ağır olacak. Irak'ta yüzbinden çok insan öldü. Acaba İran'da ne kadar ölecek? Dünya savaş karşıtları bu saldırıyı durdurmak için harekete geçti. İlk

ayağa kalkış 18 Mart'ta.

18 Mart'ta dünyanın onlarca kentinde savaş karşıtları ABD'ye Irak'tan çekil, İran'a dokunma sloganı ile yürüyecek..

Türkiye'de de İstanbul, İzmir, Ankara, Adana ve Trabzon'da savaş karşıtları sokaklarda olacak.

Sayfa: 6-7

26 Nisan: Çernobil felaketinin 20. yıldönümü
NÜKLEER TEHDİT KAPIMIZDA

sayfa: 9

KİM NE DEDİ?

“

“Sokaklarda yaşayan evsiz kadınlara bir çare bulmak lazım, sürekli hamile kalıyorlar, kürtaj parası vermektense, kısırlaştırılmaları daha iyi”

Antalya Sosyal Hizmetler İl Müdürü Ramazan Özen

“Dün rektör, bugün komutan, yarın kim bilir kim? Olayı büyütmemeyim diyorlar. Hukuka saygısı olan demokrat insan olmak demek, böyle olaylar karşısında tavır takınmak demektir. Bu noktada da Türkiye 'Yeter artık' deme ihtiyacı duymuyorsa yazıklar olsun!”

Ana muhalefet lideri Deniz Baykal

“Hükümet, ordunun hiyerarşik yapısı içinde kimin ne zaman hangi göreve geleceği konusundaki görevini gayet iyi biliyor. Bu görevi yaparken de birkaç köşe yazarının yazısına takılıp kararımızı belirlemeyiz. Bu kararı belirlerken hiyerarşik yapıyı gayet iyi değerlendirip gerilimlere fırsat vermeden bu ülkede bütün kurumlarla dayanışma içerisinde ele, omuz omuza adımlarımızı atarız”

Tayyip Erdoğan, Başbakan

“Beni bırakın 1000 Ladin getireyim.”

Mehmet Ali Ağca, katil

“Bunların MHP içinde yeri olamaz.”

Devlet Bahçeli, MHP lideri, Ağca'yı kastediyor. (Ağca'nın avukatı MHP Pendik belediye başkanı adayı, eski avukatı ise 12 Eylül davasında MHP avukatı ve hapishaneye silah sokmaya çalışırken yakalandı.)

“Sanırım bize hoş geldin diyorlar ama bu pek barışçı bir hoş geldin değil.”

George Bush, 12 Aralık 2005

“Benim gördüklerimi görürseniz bir daha hiçbir savaşı desteklemezsiniz.”

Robert Fisk, gazeteci

”

Nihayet cesur bir savcı

Türkiye'de alışkınız: yapanın yaptığı yanına kâr kalır. Devletin kasasını soyanlar bakan, başbakan olur, mahkemede beraat ederler. Susurluk gibi ancak 'muz cumhuriyetleri'nde rastlanabilecek skandallar patlar, suçlular 'şereflili' ilan edilir. Bin gizli operasyon yapıp üç bin faili meçhule imzasını atanlar, "gerekirse bin operasyon daha yaparız" derler ve parti başkanı olurlar. Çatlılar, Ağcalar halk kahramanı ilan edilir.

Geçtiğimiz kasım ayında Şemdinli'de bombalar patladı yine. Suç hemen PKK'ye yıkılmak istendi ama bu kez faka bastılar. Çünkü halk suçluları bizzat yakalayıp polise teslim etti. Bombayı atan astsubay hakkında şimdi müebbet hapis istemiyle dava açılmıştı.

Ancak bu arada Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt bombayı atan katilin 'iyi çocuk' olduğunu duyurdu. Ve şimdi gerçekten cesur bir savcı (çünkü Türkiye'de bu derece üst düzey bir komutan hakkın-

da, bırakalım dava açmayı, temkinsiz konuşmak bile insanın başına büyük bela açabilir) Büyükanıt hakkında suç duyurusunda bulundu.

İddianamesinde sadece Büyükanıt değil pek çok komutanın ismi geçiyor. Hem de rüşvet, yolsuzluk, çete kurma gibi iddialarla. Gelişme büyük tepki uyandırdı. Çünkü Van gibi 'uzak' bir kentin savcısının böyle bir şeye cüret etmesini kimse beklemiyordu. Hemen ordu üst düzey komutanları Ankara'da toplandı ve ordunun sözcüsü Hürriyet gazetesi aracılığıyla savcı ve hükümet tehdit edildi.

Başbakan ve Adalet Bakanı'na da Genelkurmay tehdidine uygun açıklamalar yaptırıldı. Bu gibi olayların demokratik bir ülkede yaşanmayacağı, askerlerin istediği zaman açıklama yapamayacağı, siyasete ve yargıya müdahale edemeyecekleri bir yana, savcının iddianamesindeki bir şey dikkat çekici. Şöyle diyor savcı "O tarihlerde 17 adet

bomba atılmış. Bunlardan yalnızca ikisini PKK üstlenmiş. Bu iki astsubay tutuklandığından beri bir kez bile bombalama olayı olmamış".

Aslında her şey çok açık değil mi? Terörle mücadele adı altında yürütülen kirli savaşın yarattığı büyük rantı paylaşanların rahatı kaçmaya başladı. Büyükanıt bölgede görev yapan ve bombayı atanların kendi yanında çalıştığını (ve iyi çocuklar olduğunu) bizzat kendisi açıklamadı mı? Peki bu insanların komutanlarının haberi olmadan, bırakın bombayı, adım bile atamayacaklarını, en azından askerlik yapmış herkes bilmiyor mu?

Büyükanıt'a büyük olasılıkla bir şey olmayacak. "Paşalar gibi" yaşamaya devam edecek. Çünkü bu tür yargılamalar yalnızca cesur savcılarının girişimleriyle gerçekleşmez. Şili'deki gibi kitle hareketleri sonucunda gerçeğe dönüşür. Yine de en azından geceleri uykularının kaçması bile iyi bir şey.

Aslan Tayyip yine kükrededi

Dünyadaki karikatür krizinden çok önce Türkiye'de bir karikatür krizi yaşanmıştı. Cumhuriyet gazetesi çizeri Musa Kart başbakanı bir kedi yavrusu şeklinde çizdiği için hakkında dava açılmıştı. Daha sonra meslektaşlarına destek olmak isteyen Penguen dergisi çizerleri de bir sayılarının kapağını "Tayipler Alemi" başlığıyla ve Tayyip'i çeşitli hayvanlara benzeten figürlerle

süslemişlerdi. Tayyip hiç vakit kaybetmeden onlar hakkında da hakaret davası açtı. Şimdi mahkeme bu karikatürlerin isnat edilen suçları oluşturmadığına hükmetti. Ancak Kasımpaşa delikanlısı, her zamanki 'terbiyeli' üslubuyla mahkeme kararının kendisini ilgilendirmediklerini, "en kutsal varlık olan insanın hayvan biçiminde resmedilmeyeceğini" söyledi,

diyemiyoruz, bağırdı. Belki gözden kaçmıştır, bizim dikkatimizi çekti. Tayyip bu konuyu gündeme getirirken bir köylü kurnazlığı yapıyor. Peygamberle ilgili Avrupa gazetelerinde yayınlanan ve büyük bir tepkiyle karşılanan karikatürlerin yarattığı kriz ortamını hatırlatıyor ve Müslüman seçmenin dini duyguları hazır ayaktayken, aradan kendi durumunu da sıyırmaya çalışıyor. O

karikatürlerle hiç alakası olmayan bu karikatürleri eşdeğer gösterip çizerler karşısında, kamuoyunun gözünde haklı konuma geçmeyi umuyor. Bu ucuz numaraları kaç kişi yutuyor bilemeyiz. Ama sözkonusu olan kendisi aleyhine bir karar olunca yargı kararlarını tanımayan bir başbakan, maazallah biraz daha güç kazanırsa, kimbilir ne sansür yasaları gündeme gelecektir.

Bush ve Blair'in tanrısı daha tehlikeli

Bush: "Irak'ı işgal etmemi Tanrı istedi". Blair: "Beni Tanrı yargılayacak".

Bush "Tanrı bana, 'George git ve Irak'taki diktatörlüğü devir' dedi. Ben de buyruğu yerine getirdim. Bu bana Tanrı'nın verdiği bir misyon" demişti.

Şimdi de Bush'un adeta "kan kardeşi" olan Tony Blair Irak savaşıyla ilgili "Bu gibi şeylere inancınız varsa, son yargının başkaları tarafından verileceğini bilirsiniz. Eğer Tanrı'ya inanıyorsanız, son yargının Tanrı'ya ve tarihe ait olduğunu bilirsiniz" demiş.

Kaynağını dinden alan her türlü politika tehlikelidir. Çünkü kendisini sorgulanamaz ilan eder.

Her türlü baskı, saldırı ve şiddet "İlahi Adalet" için zorunlu gösterilir. Bu nedenle İslami rejim ve şeriat devleti kurmak isteyen, topluma dini referanslarla müdahale eden politik İslam tehlikeli bir hareket olarak görülebilir. Ama yukarıdaki sözleri sarf eden Bush ve Blair de sürdürdükleri kanlı savaşı haklı çıkarmak için insanlığın vicdanına, belki de kendi vicdanlarına seslenirken yine dine başvuruyorlar.

Irak'taki insanlık dışı işgale direnenler de Tanrıdan söz ediyor, bu kanlı işgali yürütenler de.

Bu savaşta Bush-Blair cephesinin diğerlerini suçlamalarına alet olup laik uygarlığı savunuyoruz diye eleştiri oklarını politik İslam'a yönlendirmek büyük hata. Çünkü bugün esas tehlike tüm dünyayı ele geçirmek isteyen Bush ve kan kardeşi Blair'dir.

El Kaide ve benzeri örgütler Tanrı buyruğu diye insanların kafasını kesiyor veya üç beş bomba patlatıyor. Emperyalistler ise yüz binlerce insanı her türlü silahla ve insanlık dışı yöntemlerle katletmeye devam ediyor.

Eğer Tanrı diye bir şey varsa Bush ve Blair'inki çok daha tehlikeli görünüyor.

BAŞYAZI

Çözümüne
giden yol

Geçtiğimiz günlerde Demokratik Toplum Partisi bir çağrı yaptı. DTP'nin eş başkanlarının imzası ile yayınlanan çağrıda "Bugün artık hem Kürtlerin hem de birer Kürt sorunu olan devletlerin anlaşması gereken şudur ki, şiddet hiçbir şekilde, siyasal ve adil bir çözüme hizmet etmemektedir. Şiddet kullanarak, siyasal ve kültürel kazanımlar elde etmenin imkanı olmadığı gibi, şiddet kullanarak, bir halkın en doğal kültürel ve siyasal haklarını bastırmak, inkâr etmek veya yok saymak da mümkün değildir. O halde, şiddetin siyasal yaşamımızda bir seçenek olmaktan çıkması bir zorunluluk ve gerekliliktir." diyor.

DTP çağrısı daha sonra geçen dönemde ki barışçı sürecin pek başarılı olmadığını ama son olarak aydınların inisiyatifi ile başlayan sürecin olumlu bir gelişme olduğunu vurguluyor ve bu süreci ileri çekmek gerektiğini anlatıyor ve "sonuç olarak "Demokratik Toplum Partisi, üç aşamalı bir barış ve demokrasi programı önermekte ve bu programın hayata geçmesi için, tarihi bir misyon ve siyasal sorumluluk yüklendiğini deklere eder" diyor.

DTP'nin bu çağrısı ile Kürt sorununda yeni bir süreç başlamakta. Bu nedenle bu çağrı tarihi bir anlama sahip.

Bir önemli nokta da DTP açıklamasının bütün Kürtleri kapsamakta olmasıdır.

Şimdi Kürtler bir kez daha barışçı çözüm öneriyorlar. Çatışmalara dur çağrısı yapıyorlar. PKK'dan silahlı güçlerini sınırların dışına çıkarmasını istiyorlar. Hükümetten ve Genelkurmay'dan da bu çağrıya olumlu cevap bekliyorlar. Demokratik ve siyasal adımlar atılmasını istiyorlar. Bu durumda PKK'nın silahsızlandırılmasının mümkün olduğu vurgulanıyor. Kürtlere olumlu cevap verilmelidir. Kürt sorununa barışçı bir çözüm mümkündür ve gereklidir. Yeni bir çatışma ortamından hiçkimsenin yararı olmaz. Çatışmadan sadece çok küçük bir çevre rant yemektedir.

Barış ise bütün Türkiye'de rahatlatma getirecektir.

Kürtler ilk adımı attı. Sıra hükümette ve Genelkurmay'da.

sosyalist işçi

iki general

F. ALOĞLU

Bugünlerde adları öne çıkan iki general var. Biri 26 yıl önce yaptığı korkunç şeyleri bugün de savunuyor. "Gene yaparım" diyor.

Onlarca insanın idamını onaylamış. "Elim titremedi" diyor. Onbinden çok insanı vatandaşlıktan çıkarmış. Yüzbinlerce insanı işkencelerden geçirmiş. Binlerce insanın işkencede ölmesine neden olmuş ve hala "gene yaparım" diyor. Yaptıklarının tartışılmasını bile gereksiz görüyor.

Bu general diğer general arkadaşlarıyla birlikte seçilmiş bütün kurumları yönetimi altındaki askerlerin silah gücüyle dağıttı. Ülkenin parlamentosunu, hükümetini devirdi. Ve sonra da gene elindeki silahlı gücü kullanarak yaptıklarının tartışılmasını, yargılanmasını olanaksız kıldı.

Bu nasıl bir güvenlik gücü? Halk seçimlerde oy vererek bir parlamento seçiyor, bu parlamento bir hükümet kuruyor. Sonra 5 general bu hükümeti ve parlamentoyu beğenmiyor ve deviriyor. Hatta bazen idam ediyor.

Oysa güvenlik gücü bunlar. Yani halkın güvenliğini sağlamak zorundalar. Parlamentosunun ve hükümetin de güvenliğini sağlamak zorundalar. Oysa onlar güvenliğini sağlamakla görevlendirildikleri kurumları bizzat yıkıp deviriyorlar. Onların güvenlikten sorumlu olmalarına kim inanır?

İkinci general bugünlerde Genel Kurmay Başkanı olacağı günleri heyecanla bekleyen bir kuvvet komutanı. Aklına gelen her konuda tehditler içeren konuşmalar yapıyor. Aklına gelen her konuda ileri geri konuşuyor. O da birincisi gibi elindeki silahlı kuvvete güveniyor. O da gözünü kırpmadan beğenmediği için hükümeti devirebilir. Çünkü elinde maaşlarını bizim ödediğimiz bir silahlı güç var.

Bu general son olarak sağı solu bombalarken suçüstü yakalanan iki astsubayı açıkça korudu. "İyi çocuklardır. Yakınım olurlar" dedi Yani dokunmayın onlara, onlar benim adamım dedi.

Nasıl yani? Büyük generalin adamı oldukları için yargılanmayacaklar mı? Serbestçe gezecekler ve yeni bombalar mı atacaklar. Terör eylemlerine üniformaları ile devam mı edecekler?

Büyük general böyle istiyor ama bir savcı olması gerektiği gibi bu büyük general hakkında soruşturma açılması gerektiğine karar verdi.

Öyle ya bu büyük general suçüstü yakalananları açıkça savunuyordu. Belki suçta parmağı vardı ki savcı bu doğrultuda da bazı iddialara sahip.

Generallerin cevabı ayaklanmak. "Ordu yıpratılıyor!" Kendisini "ana muhalefet lideri" olarak gören bir zavallı politikacı eskisi de bu arada bu "orduya karşı darbedir" demiş. Ordu ne yaparsa doğrudur diye düşünenlerden. Politikası devrin devleti savunma üzerine kurulmuş.

Şimdi ne olacak? Tabii ki büyük general yargılanmayacak. Basın onun yargılanması için sesini çıkarmayacak. Politikacılar korku içinde başlarını önlerine eğecekler. Büyük generalin yargılanmasını isteyen politikacılar ve gazeteciler dahi seslerini kesecekler.

Çünkü ilk bahsettiğimiz general zamanında o kadar çok kan döktü, o kadar çok acı çekti ki insanlar başlarını önlerine eğerek susmayı tercih ediyorlar. İlk bahsettiğimiz general askeri darbe yapmayı öylesine meşrulaştırıyor ki bugün de darbe yapmak meşru. Halkı korumakla görevli bir kurum halkın iradesini çiğneyebilir. En kötüsü ise halkı korumakla görevli bu kurumda tek bir kişi çıkıp gerçek-

ten halkı korumak için bir şey yapamıyor. Birileri parlamentoyu dağıtırken, sokaklarda tanklar gezirken bir başkaları çıkıp halkı savunmuyor. Oysa bunun için bizim ödediğimiz vergilerden maaş alıyorlar...

Ama sonra bakıyorsunuz aynı insanlar, aynı politikacılar ve gazeteciler özgürlüklerden, demokrasiden bahsediyorlar.

Büyük general suçlu mudur, değil midir bilemeyiz. Bomba atan astsubaylarla ilişkisi tam olarak nedir onu da bilmeyiz. Belki onların çocukları sünnet olurken kirvelik yapmıştır. Hepsisi budur. Ya da başka ilişkiler vardır. Kim bilir? Yeterince cesur olsa yargının önüne çıkar ve hesap verir.

Dost, düşman herkes gerçekleri, o da aklına geldiği gibi konuşmaması gerektiğini, öğrenir.

Bu ülkede devlet memurlarının politik konularda konuşması zaten ayrıca yasaktır ve generaller de kendileri başka türlü düşünceler de aslında devlet memurudurlar. Bir öğretmen, bir vergi memuru ya da bir sağlık elemanı gibi.

Peki, çözüm ne? Bu generallerin bu keyfi tutumlarından nasıl kurtulacağız? Canları sıkılınca darbe yapmalarını, yüzlerce, binlerce insanın ölümüne neden olmalarını nasıl engelleyeceğiz?

Dünyada bunun örnekleri var. Üstelik Türkiye'de de örneği var. Darbe yapmaya kalkışan generali tutup kulağından yargılasan, arkasındaki askeri güce dayanarak politikaya müdahale eden generale işten el çektirirsen, devletin bütün kurumlarında bu arada silahlı kuvvetlerde de şeffaflığı öne çıkarırsan, eskiden darbe yapmış olan generalleri toplayıp hapse atarsan ve genelkurmayı savurma bakanlığına bağlı bir kurum haline getirip, MGK'yı dağıtırsan, o vakit nasıl bir vergi memuru darbe yapmaya kalkışmazsa bir general ya da başka bir subay da darbe yapmaya kalkışmaz.

Talat Aydemir darbe yapmaya kalkıştı. Hem de iki defa ve her iki defasında da durduruldu. Demek ki darbeleri durdurmak mümkün.

İşe Evren'den başlamak gerek. Onu asmayalım ama hapiste besleyelim.

marksizm 2006

19-20-21 mayıs, 2006, istanbul

DSİP tarafından düzenlenen Marksizm toplantılar dizisi bu sene 19-21 mayıs tarihleri arasında İstanbul'da yapılacak. 3 gün sürecek olan Marksizm 2006'da 8 konu tartışılacak:

19 Mayıs Cuma • Savaş ve emperyalizm • Küresel ısınmayı nasıl durdurabiliriz? • Kürt sorununda çözüm yolları

20 Mayıs Cumartesi • Kapitalizm sonrası yaşam • 21. yüzyılda marksizm • Sinema ve direniş

21 Mayıs Pazar • İslamofobi ve antiemperyalist mücadele • Antikapitalist hareketin geleceği ve yeni sol

Hareketin çeşitli sorunlarının tartışılacağı Marksizm 2006 hakkında daha ayrıntılı bilgi için 0212 - 249 17 76 veya 0536 - 335 10 19'u arayın

Frankfurt iklim değişikliği kampanyaları buluşması

4 Mart'ta Frankfurt'ta yaptığımız iklim değişikliği kampanyaları buluşmasına çeşitli ülkelerden toplam 16 aktivist ve kampanyacı katıldı. Katılan ülkeler şunlardı, Çek Cumhuriyeti, İngiltere, Türkiye, Finlandiya, Almanya, Hollanda ve Fransa. Katılan örgütler açısından da gayet zengin bir toplantıydı. Toplantıda bulunan örgütler; İngiltere iklim değişikliğine hayır kampanyası, Türkiye (İzmir ve İstanbul) iklim değişikliğine karşı kampanyalar, Greenpeace international, Greenpeace Almanya, Almanya yeşiller partisi, Almanya yeni sol parti, Fransa yeşiller partisi, Fransa alternatif yeşiller hareketi, Friends of earth international, Greenpeace Hollanda ve uluslar arası yeşillerdi.

Toplantı öncelikle her ülkenin geçtiğimiz 3 Aralık küresel ısınmaya karşı küresel eylem günü deneyimlerini aktarmaları ile başladı. Londra'daki 10 bin kişilik miting ve İstanbul'daki 2 bin kişilik eylem Avrupa'da yapılmış en büyük eylemler olarak önemli deneyimlerdi. Deneyimlerimizi paylaşırken yeni eylemleri nasıl

örmemiz gerektiği konusunda yaptığımız tartışmalar da bizim için önemli bir deneyim oldu.

Geçtiğimiz 3 Aralık'ta kısa bir değerlendirmesini yaptıktan sonra önümüzdeki yılın eylem süreçlerini tartışmaya başlamadan önce toplantının ve iklim değişikliğine karşı yapılan kampanyaların amaçlarından söz ettik. İki temel amaç belirledik. Bu amaçlardan uzun sürede gerçekleştirilmeyi planladığımız amaç uluslar arası bir iklim kampanyaları ağı oluşturmak ve ortak düşmana karşı ortak eylemler yürütmek, kısa sürede gerçekleştirilmeyi planladığımız amaç ise kampanyalar yapıp belirli hedeflerimizi gerçekleştirmeye çalışmak; örneğin Bush'un Kyoto Protokol'ünü imzalamasını sağlamak.

Daha sonra 2006'da kısa süreli amacımızı gerçekleştirmek, uzun süreli amacımızın gerçekleşmesini de kolaylaştırmak için bu yıl Nairobi'de yapılacak olan Birleşmiş Milletler iklim değişikliği konferansı süresince "iklim değişikliğini durdurun" mesajlarını vereceğimiz yeni bir eylem gününün önemi üzerine

konuştuk. Eylemi konferansın tam ortasına denk gelen cumartesi yapmayı planlıyorduk ama ABD, İngiltere, Yunanistan, Almanya ve Fransa için 11 Kasım günü uygun olmadığından küresel eylem ağını bozmamak adına konferans başlamadan önceki cumartesi olan 4 Kasım'da eylemleri bir istisna ile gerçekleştirmeye karara verdik. Nairobi'de eylemlerin mutlaka ve mutlaka 11 Kasım'da olması gerektiğini konuştuk, delegeler oradayken onların üzerinde iklim değişikliği konusunda artık bir önlem almaları gerektiği baskısını uyandırmanın tek yolunun bu yöntem olduğunda fikir birliğine vardık.

Böylece 4 Kasım'da eylem örgütlememizin gereken il ve ülkelerin listesini çıkardık. Bu liste Londra'dan İstanbul'a, Helsinki'den Stockholm'e, Rusya'dan İsveç'e kadar uzanan Avrupa'da 16 il ve ülkenin ismini içeriyor. Bunun yanı sıra Latin Amerika, ABD ve Asya'daki arkadaşlarla da görüşüp kampanyaları uluslar arası hale getirip daha çok ülkeye yaymanın yollarını arayacağız.

Daha sonra bir kampanyalar birliği kurmanın başlangıç noktalarından biri olan bir internet sitesi kurmak, bir ortak iletişim ağı yaratmak ve bir ortak logo belirlememiz gerektiği kararına vardık. Böylece her kampanyanın kendisini uluslar arası bir ağın parçası hissetmesi gitgide kolaylaşacaktır.

Son olarak kararlaştırdığımız şey de internet üzerinden işleri ne kadar kolay yürütürsek yürütelim yine de belirli aralıklarla toplanmamız ve kampanyalarımızın gidişatını yüz yüze değerlendirmemizin gerekliliği. Bunun için Avrupa'nın doğusundan arkadaşların Avrupa Sosyal Forumu'na katılma kolaylıkları düşünüldüğünde önce ASF'ye gelecek arkadaşlarla ASF bünyesine dâhil olmadan bir toplantı yapmayı daha sonra da Avrupa'nın batısından gelebilecek olan arkadaşlar olduğunu da göz önünde bulundurarak 17 Haziran'da yerini şu an tam olarak belirlemediğimiz Avrupa'nın batısında bir kentte tekrar buluşmaya karar verdik.

Gökşen ŞAHİN

Bursa'da BAK toplantısı

Uludağ Üniversitesi'nde yapılan ve Mehmet Ali Alabora'nın konuşmacı olarak katıldığı, "Irak'ta işgale son, İncirlik üssü kapatılsın" konulu panele 300-350 civarı katılım oldu.

Küresel BAK'ın nasıl doğduğu, kavram olarak ne anlama geldiği ve işlevleri, savaş karşıtı hareketin dünya çapındaki yankısı, tezkerenin reddedilişi, Irak savaşı süreci gibi konuların yanısıra 11-17 Mart Barış Panayırı ve 18 Mart eylemi de gündem başlıkları arasındaydı.

Panayıra ve sonrasında 18 mart eylemine çağrı yapıldı.

Panel, savaşa verilen tepkinin duyarlılaştırılması ve kişisel bilincin uyandırılması açısından olumlu gelişim sağladı.

Lindsey German İzmir'deydi

İngiltere Savaşı Durdurun Koalisyonu'ndan Lindsey German İzmir'de iki toplantı yaptı.

İlki Ege Üniversitesi'nde gerçekleşen toplantı çok canlı geçti. Savaşa karşı İngiltere'de yaptıklarını anlatan German ABD'nin İran'a da saldırmaya hazırlandığına işaret etti.

İkinci toplantı ise Konak Kültür Merkezi'ndeydi. German bu toplantıda da 1 Mart'ta Türkiye'de tezkerenin durdurulmuş olmasının önemine vurgu yaptı ve bir kere daha İran'a saldırılması tehlikesinden söz etti.

BAK İzmir'de liseli gençlerin çıkardığı Genç Praksis dergisi okurları ile de buluşulan bir toplantı yaptı. Toplantı'da Genç Praksis dergisinin Suzan Işık, Bak'tan Doğan Tarkan'ın yanı sıra şair Asım Gönen'de konuştu.

Antikapitalist hareket Atina'da

Avrupa Sosyal Forumu'nun (ASF) Frankfurt Hazırlık Toplantısı 2-5 Mayıs tarihlerinde yapıldı. Toplantıya Avrupa'nın birçok ülkesinden ve örgütünden 150 kişi katıldı.

Birçok ağ toplantısının da yapıldığı hazırlık toplantısının gündemini, çoğunlukla Atina'da yapılacak ASF'nin program tartışmaları oluşturdu. ASF'ye bugüne kadar 500'den fazla örgüt 800'den fazla seminer önerisinde bulunmuş durumda. Frankfurt

toplantısıyla beraber, bugüne kadar ASF için yapılmış olan seminer önerileri, salon imkanları ölçüsünde birleştirilmeye başlanacak.

Frankfurt'ta ayrıca ağ toplantıları da yapıldı. Savaş ile ilgili yapılan ağ toplantısında Almanya, İngiltere, Yunanistan gibi ülkelerden gelen temsilciler 18 Mart eylem hazırlıkları hakkında bilgi verdiler. Bu yıl 18 Mart eylemlerinin İngiltere ve Yunanistan'da büyük olması bekleniyor.

Atina'da yapılacak Sosyal Forum'da 210 tane seminer gerçekleştirilecek. Atina forumunda 5 temel başlıkta da büyük toplantılar düzenlenecek. Bu toplantılar savaş, neoliberalizm, AB anayasasına karşı mücadele, iklim değişikliği ve ırkçılık temalarında yapılacak. Türkiye'den TMMOB, KESK, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, Karakedi Kültür Merkezi gibi birçok kurumun da seminer yapacağı ASF'ye

Türkiye'den yoğun bir katılım bekleniyor.

Frankfurt toplantısında açıkça görüldü ki Atina'da 4-7 Mayıs'ta yapılacak ASF toplantıları antikapitalist hareketin önemli buluşmalarından biri olacak.

Atina'da, son iki yıldır Avrupa'nın çehresini değiştirmiş olan savaş ve neoliberalizme karşı hareketlerden çok sayıda aktivist biraraya gelip hem kendi deneyimlerini hem de hareketin geleceğini tartışacak.

Atina'ya,
Avrupa
Sosyal
Forumu'na
katılmak için

0537
354
29 39

Komple teorileri

Deniz Baykal: O bir devlet adamı

Türkiye'de demokrasinin bir milim gelişmesi ve solun biraz olsun nefes alması için, anlaşılabilir ki CHP lideri Deniz Baykal'ın politikadan vazgeçmesini beklememiz gerekecek.

Nerede demokratik bir adım atılsa, orada Baykal'ın itirazlarını duyuyoruz.

Ne zaman milliyetçiliğe karşı bir gelişme yaşansa o zaman sahneye Baykal çıkıyor.

Gerçekten de Baykal'ı anlatmaya sözcükler yetmiyor. Bir pop star edasıyla çıktığı kongrede yeniden

CHP'ye genel başkan seçilmişti ve sonraki genel seçimlerde CHP tarihinde ilk kez onun genel başkanlığında parlamento dışında kalmıştı.

Çok şey söylenebilir onun için ama o her şeyden önce bir devlet adamı. Onun için her şeyden önemli olan devletin bekası. Misak-ı Milli'nin çıkarları ve koyu Türk milliyetçiliğinin sistematik tüm araçları Baykal'ın korumak için yemin ettiği değerleri oluşturuyor.

Sol olduğunu iddia eden bir partinin genel başkanının, zaman zaman küllhanbeyi tavırlar alarak savunduğu değerlerin emekçilerin çıkarlarıyla ne ölçüde uyuyduğunu düşünmesi gerek. Baykal'ın böyle bir düşünce sürecinden, moda deyimle, bir fikir jimnastiği babında bile geçmediği çok açık.

Ermeni Konferansı günlerinde Baykal'ın vücut dilinden anladığımız, konferansı düzenleyenleri küçümsemekte

olduğuydu.

Kıbrıs sorunu gündeme geldiğinde, Kıbrıs halkı, geleneksel Türk politikasına "hayır" dediğinde, "vatan elden gidiyor" davulunu gürültüyle çalanların başında Baykal ve partisi geliyordu. Baykal için bir halkın bağımsız iradesi değil, Türk devletinin geleneksel çıkarları önemliydi.

Belli ki yağmurlu bir gecede Baykal düşünmüş ve CHP'nin ancak ve ancak milliyetçilik yaparak, sadece ve sadece statükoyu/kurulu düzeni savunarak gelişebileceğine karar vermiş.

Bu statükonun işçilerin nefret ettiği bir geçmişe tekabül etmesinin Baykal için bir önemi yok.

Türk milliyetçiliğinin özgürlükleri baskı altına alan köhnemiş bir yobazlık olması CHP liderliği için kayda değer bir olgu değil.

Tepeden tırnağa bir saçmalıklar

manzumesi olan "kamusal alan" ve türban" tartışmalarında, laikliği papyon, frak ve balo elbisesine indirgeyen baskıcı laikliğin, işçi sınıfı ve ezilenlerin önemli bir bölümünü karşısına aldığı farkında değil. Belki de farkında ama özgürlükleri savunacağına sahte bir laikliği savunmak kolayına geliyor.

Bu laikliğin, geniş emekçi yığınlar arasında yapay bir bölünme yaratması ve bu bölünmeden solun kazanımla çıkmasının olanaksız olması, Baykal ve ekibi açısından teferruat.

Kıbrıs teferruatı, Ermeni teferruatı, türban ve "kamusal alan" teferruatı derken, CHP devasa bir bütün olarak emekçi sınıfların kalbinden sökülüp atıldı. CHP'nin emekçi sınıflar için bir alternatif olmaktan çıkmasının iyi mi kötü mü olduğu bugünün tartışması değil. Bugünün tartışması, işçi sınıfının reformlar için mücadele ederken

yüzünü çevireceği, güveneceği bir siyasi seçeneğinin mevcudiyetini uzun süredir yitirmiş olmasıdır.

Bu sürecin pik noktasını Baykal'ın Orgeneral Büyükanıt'ı savunmasıdır. Baykal, "insaf" dedirten bir şekilde Büyükanıt hakkındaki savcılık iddianamesini, "orduya karşı bir darbe girişimi" olarak yorumladı.

Bırakalım bir solcuyu, demokrasiye teğet geçmiş bir liberal bile, Büyükanıt'ı, Şemdinli olaylarının sorunlusu hakkında konuştuğu gün, istifaya davet etmeyi zaruri gördü.

Baykal solcu değil, demokrat değil.

İlerde tarihçiler, Baykal'ın Büyükanıt'ı savunduğu günü, CHP'nin kenarında köşesinde kalmış olan 250 gram sosyal ve demokrat yanın da çürütüldüğü gün olarak ilan edecekler.

Mustafa METİN

YORUM

Francis Fukuyama:

Yeni muhafazakar dostluk bitti

Alex CALLINICOS

“Beni tanrı yargılayacak” derken Blair aslında bu dünyadaki yargılamalara hiç aldırmadığını anlatmaya çalışıyor.

Ancak bu küstahlık için çok geç. ABD’de kamuoyu İngiltere’den daha hızlı bir biçimde Irak macerasına karşı tutum alıyor.

Bu dönüştürme işaretelerinden birisi de Francis Fukuyama’nın “Yeni Muhafazakarlığın Ardından” başlıklı yazısı.

Yeni Muhafazakarlar 11 Eylül’den çok öncesinden beri Irak’a karşı savaşı savunan Cumhuriyetçi Partili entellektüel grup.

Klüplerinin ismi Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi. İyi bilinen isimlerinden birisi Bush’un ilk yönetiminin savunma bakanı yardımcısı ise Paul Wolfowitz.

Yeni muhafazakarlar Birinci Dünya savaşı sonrasında ABD Başkanı Wilson’un ABD tarzı liberal demokrasinin yayılmasının dünyaya barış ve refah getireceğine inanıyorlar.

Ancak Wilson’un tersine yeni muhafazakarlar uluslararası örgütlere inanıyorlar onun yerine ABD askeri gücünün “demokratik” kapitalizmi bütün dünyaya yayabileceğine inanıyorlar.

Irak’ın fethinin Ortadoğu’da bu doğrultuda bir adım olduğunu düşünüyorlar.

Fukuyama bir yeni muhafazakardı. Wolfowitz gibilerini ortaya çıkaran akademisyenlerle ABD ulusal güvenlik elemanlarının bulunduğu ağın bir parçasıydı.

1989’da baba Bush’ için çalışırken Sovyetler Birliği’nin çöküşü üzerine ünlü tezini yazdı.

“Bundan böyle büyük toplumsal dönüşümler olmayacak” diyordu ve ekliyordu “sonsuz bir liberal kapitalist dönem geldi.” Bu yeni muhafazakar düşüncenin zaferi gibi görünüyordu. Ama şimdi Francis Fukuyama yeni muhafazakarlarla arasına mesafe koymaya çalışıyor.

Şöyle yazıyor: “Tarihin Sonu uzun dönemli bir sosyal evrim için bir tür marksist tartışma sunuyordu. Ama evrim komünizm yerine liberal demokraside son buluyordu.

Yeni muhafazakar tutum ise ne yazık ki leninistti. Onlar tarihin doğru bir irade ve güçle iler-

letilebileceğini düşünüyorlardı.”

“Leninizm bolşevik biçimi ile bir trajedi idi ama ABD tarafından uygulandığında tam bir rezalet haline geldi.

Yeni muhafazakarlık artık desteklemem mümkün olmayan bir düşünce ve politik sembol haline geldi.”

Fukuyama liberal kapitalizmin zaferinin tarihi olarak kaçınılmaz olduğunu söylüyor. Marksizm üzerine söyledikleri aldırma. Burada gizli olan önemli bir nokta var.

Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi’nin yeni muhafazakarları Fukuyama’dan daha az kendilerine güveniyorlar.

Wolfowitz Çin’in yükselişinin kapitalizmin istikrarına ve ABD’nin hegemonyasına karşı bir tehdit olduğunu söylüyor.

Buradan yeni muhafazakarların vardığı sonuç ABD’nin askeri gücünü kullanarak önleyici savaşlar yapması. Bu sadece korsan devletleri ve teröristleri önlemek ve yok etmek için değil asıl olarak ABD’nin çıkarına olan bir dünya dengesi kurmak için yapılmalı.

Ancak, Fukuyama’nın gösterdiği gibi bu girişim şiddetle geri tepti. ABD Irak’ta kısmen Penta-gon’daki yeni muhafazakarların aşırı iyimser planlaması nedeniyle batağa battı. Hükümler güç görüntüsü ağır bir darbe yiyor.

Wolfowitz ve önde gelen yeni muhafazakarlar Bush yönetimini terk ettiler.

Bush Ortadoğu’daki ileri hareketine devam ediyor ama artık bu hareketin ne kadar sarsıntı içinde olduğu çok açık.

Filistin’de Hamas’ın zaferi ve Bush’un Pakistan diktatörü Pervez Muşarref ile yanyana yürümesi bunun ne kadar doğru olduğunu kanıtı.

Yeni muhafazakarlardan kopmasına rağmen Fukuyama hala ABD’nin emperyal bir güç olması gerektiğine inanıyor. Onun en büyük korkusu Irak’taki sürecin ABD’yi isole olması.

İskoçya Sosyalist Partisi Konferansı

Iain Ferguson

İskoçya Sosyalist Partisi Konferansı partinin sorunlarını tartıştı.

Parti sözcüsü Colin Fox son yapılan İskoçya Parlamentosu ara seçimlerinde iyi bir aday çıkartılmış olmasına ve iyi bir kampanya yapılmış olmasına rağmen partinin oyu Dumfermline bölgesinde pek de iyi değildi.

Colin Fox İskoçya Sosyalist Partisi’nin (SSP) önündeki en temel görevin 2003 İskoçya Parlamentosu seçimlerinde alınan 130 bin oyun yeniden güvenini kazanmak olduğunu vurguladı.

İskoçya Sosyalist Partisi 2003 seçimlerinde 6 milletvekili seçti.

Konferans boyunca delegeler bu güvenin nasıl kazanılacağını tartıştılar.

Irak savaşına karşı muhalefet başlığı tartışılırken Savaşla Karşı Asker Aileleri örgütünden Rose Gentle’in sunduğu önerge oybirliği ile kabul edildi.

Konferans savaşa karşı mücadeleyi SSP’nin merkezi görevi olarak tespit ederken 18 Mart’ta Londra’da yapılacak gösteriyi destekleme kararı da aldı.

İklim değişikliği konusunda delegeler partinin İklim

Değişimi Kampanyası’nı destekleme kararı aldı. Ayrıca yenilenebilir enerji kaynaklarına yatırım yapılması gerektiği de Konferans tarafından kabul edildi.

Emekli hakları konusunda da parti emekli haklarına saldırıya karşı grev yapılmasını kabul etti.

Konferans uyuşturucu konusunda da geniş bir tartışma yaşandı. Kongre ayrıca Faşizme Karşı Birliğe’de katılma konusunu tartıştı. Bir sendika liderinin Birliğe katılmak konusunda yaptığı güçlü bir konuşmadan sonra delegelerin çoğunluğu Birliğe katılma

doğrultusunda oy verdi.

İrkçılığa karşı ise Konferans İskoçya Sosyalist Partisi’nin Savaş Durdurun Koalisyonu, İngiltere Müslümanlar Derneği ile işbirliği yapma kararı aldı.

Konferans boyunca delegelerin çoğunluğu 2005’de G8’e karşı birçok başka güçle birlikte verilen mücadeleyi örnek alan önergelere oy vererek partinin sıkıcı “saf sosyalizm” tutumundan vazgeçmesini sağladı.

İskoçya Sosyalist Partisi şimdi diğer sol görünen alternatifler karşısında daha güçlü.

Almanya

Hamburg anlaşması

Haftalık çalışma saatlerinin uzamasına karşı Almanya’nın Hamburg kentinde süren grevleri de içeren mücadele süreci Verdi sendikasının anlaşması ile bitti.

Sendika liderliği mücadeleyi yayaacağını söylemesine rağmen imzalanan anlaşma diğer bölgelerdeki işçileri de etkileyecek.

Stefan Bornost Sosyalist İşçi’nin Almanya’daki kardeş gazetesi Linksruck’un editörü.

“Hamburg anlaşması ile işçi sınıfı arasında farklılık oluşacak. Daha iyi durumda işçiler haftada 40 saat çalışırken daha yaşlı ve daha az ücret alan işçiler 40 saatten az çalışacaklar” diyor.

Hamburg’da süren grev işçilerin yüzde 42’si grevden vazgeçilmesi doğrultusunda oy kullandığı için bitti.

Almanya’daki yasalara göre greve başlayabilmek için işçilerin yüzde 75’inin oyu gerekli. Sadece yüzde 25’in bir anlaşmayı kabul etmesi ise anlaşmanın kabul edilmesi için yeterli.

Stefan’a göre Almanya’da sendikalar yeni liberalizme karşı topyekun bir mücadele yerine birbirinden kopuk mücadeleler sürdürüyorlar.

Hindistan/Pakistan

Bush’a karşı gösteriler

Subir Dey

Hindistan’dan bildiriyor

Başkentten bazı köşelerinde George Bush için kırmızı halılar döşenirken çoğu bölgede Bush’a ve politikalarını karşı pankartlar ve dövizler vardı.

Öğrencilerin çoğu sokaklardaydı ve savaş suçlarına ve dökülen kanlara karşı seslerini çıkarıyorlardı.

Göstericiler hayatın her alanından destek geldi. Gösterinin boyutu 100 bine ulaştı.

Yürüyüşçüler yol boyu ABD Başkanına, Irak’taki emperyalizme, Afrika’daki soykırımlara, petrol için savaşlara, nükleer silahlan-

ma yarışına ve adaletsizliğe karşı haykırdı.

Hepbirlikte “Yeh bushwa paglaya hai, yeh sab tel ki maya hai, bachon ka hatyara hai, isko tel hi pyara hai.” diye bağırarak. (Bush çıldırdı. Bütün istediği petrol. Petrol için çocukları öldürüyor.)

Mumbai’de ise 150 bin kişi gösteri yaptı. Haydarabad’da ise kısmi bir genel grev yaşandı.

Bush’un devlet konuğu olarak Hindistan’a gelmesi Hindistan’ın ABD’nin bir uydusu haline gelmekte olduğunu iyi bir göstergeydi. Bu emperyalizmden bağımsızlığını kazanmak için mücadele etmiş bir halk için utanç vericiydi.

Pakistan’da devletin ağır baskısı nedeniyle gösteriler daha zor koşullarda yapıldı. Buna rağmen Karaçi’de, Lahor’da ve İslamabad’da Bush aleyhtarı gösteriler oldu.

Pakistan ve Hindistan’ın popüler sporu kriket oyuncusu iken politikaya başlayan İmran Han Bush’u “demokrasi düşmanı” olarak suçladı ve sonra Bush’a karşı çıkan bütün politikacıları gibi kendisini ev hapsinde buldu.

Bush Pakistanı göremedi. Gece yarısı karanlıkta geldi ve İslamabad’daki ABD elçiliğinin kale gibi duvarlarından dışarı çıkmaya cesaret edemedi. Sonrada gizlice çekip gitti.

İtalya: Berlusconi kazanabilir mi?

Silvio Berlusconi’nin sağcı hükümeti işbaşına geldiğinden beri yerel seçimlerde ve Avrupa Parlamentosu seçimlerinde ağır yenilgiler aldı. Berlusconi’nin politikalarına karşı yoğun bir muhalefet var.

Berlusconi’nin politikaları İtalya’yı krize soktu. Hükümet muhalif sesleri bastırıyor.

9-10 Nisan’da yapılacak seçimler için geniş bir sol Birlik kuruldu.

Romano Prodi tarafından yönetilen Birlik içinde sosyal demokratların yanı sıra daha solda olan Rifondazione Comunista’da var.

Rifondazione Comunista önderliği radikal reformlar yapılabileceğini savunarak Birliğe katıldı.

Son haftalarda sağ Birliğe karşı yoğun bir biçimde saldırıyor ve Birliğin çok radikal olduğunu anlatıyor.

Son kamu oyu yoklamaları Berlusconi’nin Birliğin aleyhine güç kazandığını gösteriyor.

Birliğin programı geniş am somut önerileri yok. Asıl olarak parti kanatları arasında bir uzlaşma metni.

Birliğin temel sloganı “Berlusconi’den kurtulalım.” Böylece protesto oyları kazanılmak isteniyor. Bu nedenle mücadelelerden uzak duruluyor.

İslam korkusu, Irak

Bush İran'a saldırıyor

Irak'a karşı sürdürülen kampanya şimdide İran'a karşı sürdürülüyor

ABD yönetimi her gün İran'ın nükleer silah yaptığı doğrutusunda açıklamalar yapıyor.

Birleşmiş Milletlerde de yoğun bir propaganda kampanyası sürdürülüyor. ABD bu kez mümkün olursa İran'a saldırısını Birleşmiş Milletler ile perdelemek istiyor.

Bush ve çetesinin İran'ı bombalama olasılığı her geçen gün artıyor. Son olarak Birleşmiş Milletler'deki ABD Büyük elçisi John Bolton Washington'ı ziyaret eden bir grup İngiliz milletvekili ile yaptığı görüşmede ABD'nin planlarını ayrıntılı bir biçimde açıkladı.

İngiliz milletvekili Eric Illsley'e göre John Bolton "Değişik noktaları vurabiliriz. Nükleer programlarını bozmak için sadece bir parçasını vurmak yeterli olacaktır." dedi.

John Bolton Vush tarafından geçen Mayıs ayında Birleşmiş Milletler'e Büyükelçi olarak atanan bir yeni muhafazakâr.

Bolton geçtiğimiz hafta İran'a karşı yoğun bir faaliyet içinde olan siyonist Amerikan-İsrail Halkla İlişkiler Komitesi'nde de konuştu. Burada yaptığı konuşmada "İran'ın oluşturduğu tehlikeye karşı ne kadar çok beklersek sorun o kadar zor çözümler bir hale gelecektir" dedi.

Daha sonra "ABD İran'ın nükleer programını durdurmak için elindeki bütün araçları kullanacaktır" diye ekledi.

Bu arada ABD Savunma Bakanlığı İran'a karşı yapılabilecekleri için yeni bir bölüm kurdu.

Geçen hafta bir İsrail gizli servis elemanı bir İngiliz gazetesine verdiği demeçte İsrail gizli servis elemanlarının daha şimdiden İran'ın nükleer tesislerini tesbit etmek için operasyonlar yaptığını açıkladı.

İran'a karşı Beyaz Saray'ın yürüttüğü propa-

ganda savaşı bütünüyle daha önce Irak'a karşı sürdürülen kampanyaya benziyor.

Üç yıl önce olduğu gibi bugün de ABD önderliğindeki bir saldırının meşrulaştırılması için bir yandan Birleşmiş Milletler'de yoğun bir diplomatik kampanya sürdürülüyor. Diğer yandan ise kitle imha silahlarına dönük yoğun bir çarpıtma kampanyası var.

Time dergisine göre Bush daha önce Colin Powell'in Irak için yaptığı gibi CIA'nın hazırladığı bir raporu Birleşmiş Milletler'e kaynak olarak sunmaya hazırlanıyor. Bilindiği gibi CIA'nın BM'ye sunduğu kitle imha silahları ile ilgili rapor bütünüyle sahteydi.

İngiliz hükümeti ise Beyaz Saray'a göre İran'a saldırmak konusunda daha az istekli. Ama gene de Blair son dakikada tutumunu değiştirerek bir saldırıda ABD'nin yanında tutum alabilir.

İran için senaryolar

İran'da uygulanmak istenen senaryo biraz Afganistan'ı andırıyor.

Bir taraftan Şahlık rejiminin kalıntıları ve bu rada Mücahidin adlı örgüt besleniyor. Mücahidin "ılımlı İslamcı" bir örgüt.

Şahlığa karşı da mücadele eden Mücahidin daha sonra da şimdiki rejime karşı mücadeleye girdi. Önce Irak'ta Saddam'ın desteğini aldı. Ardından İran-İrak savaşında

ABD'den de aldığı destekle savaşa Irak'ın yanında katıldı. O sıralarda "kurtarıcı" olarak tanınmaktaydı.

Şimdilerde ise çeşitli Avrupa ülkelerinde ABD'nin İran'a saldırmasına karşı çıkan savaş karşıtlarına saldırıyorlar. Diğer taraftan ise İran'ın azınlıkları kışkırtılıyor. Azeriler, Kürtler, Beluciler, Türkmenler ve Araplar İran'da çoğunluk Asemelerin yanı sıra yaşıyorlar.

Bu azınlıkların hepsinin toprak bütünlüğü olan yaşadıkları alanlar var.

ABD şimdi azınlıkları İran rejimine karşı kışkırtıyor. Aynen Afganistan'da olduğu gibi.

Asıl emperyalistler nükleer silahlardan arınmalı

İran'ın nükleer silah yapmaya hazırlandığını ileri süren ABD buna izin verilmemesi gerektiğini söylüyor. İran ise silah yapmadığını nükleer santral yapmak istediğini söylüyor.

Bu arada dünyanın en büyük nükleer gücü bilindiği gibi ABD. Aynı şekilde en büyük nükleer enerji kaynağına sahip olan ülke de gene ABD.

Öte yandan ABD dünyada nükleer silah kullanan tek ülke. İkinci Dünya savaşının sonunda Japonya teslim olmaya hazırlanırken ve bu ABD tarafından bilinmesine rağmen gene de ellerindeki nükleer silahı denemek

isteyen ABD yetkilileri Hiroşima ve Nagasaki'ye atom bombası atarak yüzbinlerce insanı öldürürken çok daha fazlasını sakat bıraktılar. Bugün Japonya'da hala çok sayıda çocuk bu nükleer patlamalar nedeniyle sakat doğuyor ve kalıcı kalıtsal hastalıklara sahip.

İran'ın nükleer enerji santrali kurmasına karşı çıkan ABD ve diğer emperyalist güçler önce kendi hesaplarını vermeli. Ardından ellerinde Nükleer silahları olan bütün ülkeler en kısa zamanda bu silahlarını imha etmelidir.

İran ve ABD

Saldırıya hazır

Karikatür, haçlı seferi ve İran

Sinan BULUT

11 Eylül'den sonra dünyanın gündemine oturan politik olgu emperyalizmin "teröre karşı savaş" çılgınlığıdır.

Teröre karşı savaş diye önce Taliban ve El Kaide'nin hedef alındığı söylenerek Afganistan'a saldırıldı. Bu ülke işgal edildikten sonra sıra Irak'a geldi.

Irak'ın El Kaide'ye yataklık ettiği söylenmesine rağmen bu doğrultuda hiç bir delil bulunamadı.

Irak'a saldırmanın ikinci nedeni ise bu ülkenin elinde olduğu söylenen kitle imha silahları idi. Bugüne kadar Irak'ta bu konuda da hiçbir kanıt bulunamadı ve artık zaten bu iddianın sahte olduğu ABD ve İngiliz yetkilileri tarafından da kabul ediliyor.

Sıra şimdi İran'a geldi. İran'a karşı da ikili bir propaganda sürüyor. Bir yandan İran'ın nükleer silahı yaptığı söylenirken diğer yandan da İran'ın başında mollaların bulunması bir neden olarak gösteriliyor. Bu nedenle Müslüman dünya bir bütün olarak eli silahlı terörist olarak gösterilmeye çalışılıyor. Bu çaba asıl olarak batılı dünyanın desteğini kazanmaya çalışılıyor.

Türkiye'de de benzer bir hava var. Solda yer alan birçok çevre politik İslamla yanyana gelmeyeceğini ifade ediyor. Bunlar "eylemlere politik islam katılırsa biz yokuz" diyorlar. Bu "laik" solculara göre politik İslam'ın anti emperyalist olması mümkün değil. Onlar asıl olarak emperyalizmin ajanıdır.

Ne var ki yaşam bizim "laik" solcuları doğrulamıyor.

Sorun politik İslam'ın anti emperyalist olup olmaması olamaz. Sokaklara çıkan politik İslamcı kitleler "kahrolsun Amerikan emperyalizmi" diye slogana atıyorlar. Bizim "laik" solcular buna da kızıyor. "Emperyalizm sadece ABD değil" diyorlar. Bu doğru bir tebit ama bugün dünyaya hakim olma için saldıran güç Amerikan emperyalizmi. Bu, devrimcilerin ABD emperyalizmine karşı, zamanında Stalin rejiminin yaptığı gibi bir emperyaliste karşı bir diğer emperyalistle saf tutmak

anlamına gelmez.

Bugün kitleler gözünde saldırgan olan ABD'dir ve silahımızı ona doğrultmak zorundasınız. Ortada ABD emperyalizmi varken Japon emperyalizmini teşhir etmeye çalışmak ikincildir.

Bu nedenle politik islamcılar doğru yapmaktadır.

Öte yandan politik islam'ın tutarlı anti emperyalist olmadığı açık. Kimse bunu beklememeli. Ancak bugün ABD emperyalizmine karşı direnen güçlerden birisi de onlar. Bunun aksini düşünenlerin Irak dirfenişinden yana tutum alabilmeleri mümkün olamaz. Aynı şekilde yarın da İran'a saldırıldığında gene aynı sorun öne çıkacak.

Politik İslamla yanyana gelmek istemeyenler İran'ı savunamazlar. Irak direnişini ya da İran'ı savunamayanlar ise emperyalizme karşı tutum alamazlar. Solda duranlar açısından bu kabulü mümkün olmayan bir durumdur.

Peki ortada durma olanağı var mı? "Ne İran ne ABD rejimleri" gibi bir politik hat mümkün mü? Hayır değil. Çünkü saldırı sadece İran'a dönük değil. Saldırı sadece İslamcı rejimlere de dönük değil. Saldırı dünya hegemonyası için, petrol için ve bugün petrol zengini ülkelere saldırılmak için kolay suçlama onların terörist olmaları ve bunun kanıtı da onların İslamcı rejimler olmaları.

İşte bu nedenle politik İslamla yanyana olmak gerekir.

Öte yandan karikatür krizi ile birlikte görüldü ki hem Batı Avrupa'da hem de dünyanın bir çok yerinde protesto için sokağa çıkan büyük yığınlar burjuvalar değil, tam tersine emekçi yığınlar.

Örneğin İstanbul'da yapılan mitinge 300 bin kişi katıldı. Bu gösteriye katılanların ezici büyük çoğunluğu ezilen gençler. Öfkelerini dile getiriyorlardı.

Ezilmişliklerinin, yoksulluklarının öfkesi ile ayağa kalkmışlardı.

Sol bu yığını politik İslam'a bırakamaz. Bu yığını kazanımdan solun yığınsallaşması mümkün değil.

Bunu yapabilmek için de tek yol "birleşik cephe" politikası.

Birleşik cephe politikası asıl olarak devrimci solun reformist solun etkisindeki yığınların kazanmak için kuşlandığı bir taktik. Burada söz konusu ettiğimiz özel bir birleşik cephe politikası. Özünde aynı şey. Sol politik İslam ile eylem birliği yapmalı fakat eylem içinde politik islam'ın etkilediği büyük yığınlara asıl tutarlı olan anti emperyalist gücün kendisi olduğunu kanıtlamalı.

Bu arada anti emperyalizmin aslında aynı zamanda anti kapitalizm olduğunu da anlatmalı.

Ancak böyle yapıldığı takdirde İrak direnişinden yana ve İran'a saldırıya karşı tutum alınabilir. Aksi takdirde sekte bir tutum içinde kalınır. Türkiye solunun en büyük sorunu zaten sektizmdir.

GÖRÜŞ

Savaş ve sınıf

Oğlu Sherwood iki yıl önce Irak'ta ölen Celeste Zappala, Küresel BAK'ın 'Savaşızsız Bir Dünya İçin Uluslararası Buluşma'sında yapacağı konuşmadan önce, Mazlum-Der'in basın için düzenlediği kahvaltıda oğlunun ölümünden önce de savaşa karşı olduğunu söyledi. "Niye?" diye sorulduğunda, "Ailemden böyle öğrendim" dedi, "Yoksul bir işçi ailesinin kızıyım ben". Kendisi de belediye işçisi.

Amerika'da üniversite eğitimi parasız değil. Varlıklı ailelerin çocukları parayı bastırıp okurken, yoksul çocuklar ya borçlanarak okuyor ya da hiç okumuyor. Celeste Zappala oğlunun da savaş karşıtı olduğunu söylediğinde, "O zaman niye asker oldu?" diye sordu gazeteciler. Sherwood'un üniversiteye 13 bin dolar borcu olduğunu, bu borcu ödeyebilmek için bir tür yerel sivil savunma gücü olan Ulusal Muhafızlar'a yazıldığını anlattı. Yazıldığında, "Korkma" demiş annesine, "Ulusal Muhafızlar savaşa gitmez. Doğal afetler, yerel sorunlar olduğunda halka yardım eder". Bush'un yasaları zorlayarak, Ulusal Muhafızlar'ı Irak'a yolladığını ve buna karşı çok büyük bir tepki olduğunu biliyoruz.

Geçen yılki Uluslararası Buluşma'ya katılan Amerikalı asker annesi Anne Roesler de, oğlunun üniversiteye gidebilmek için asker olduğunu anlatmıştı. Profesyonel orduda belli bir dönem görev yaptıktan sonra, sözleşme süresi tamamlanan askerler eğitim ve diğer kamu hizmetlerinden bedava yararlanabiliyorlar. Michael Roesler de bu nedenle asker olmuş.

Irak'ta asker bulandıran diğer büyük güce bakarsak, İngiltere'de Tony Blair'in başbakanlığı dönemine kadar, yüksek öğrenim parasızdı. Hatta sadece İngilizler için değil, yabancı öğrenciler için bile parasızdı. Blair'in ilk uygulamalarından biri, bu sistemi değiştirmek oldu. Şimdi, Amerika'da olduğu gibi, İngiltere'de de okumak için ya para ödemek ya da borçlanmak gerekiyor. Borç bulmak sorun değil. Yasalar uyarınca, belediyeler okumak isteyen herkese borç vermek zorunda. Ama yoksul ailelerin çocukları üniversiteyi bitirdiklerinde on binlerce sterlin değerinde bir borç yükü ile atılıyorlar hayata. İş bulamazlarsa, önlerindeki seçeneklerden biri de silahlı kuvvetler.

Uluslararası Buluşma'da, İngiltere'deki Savaş Durdurun Koalisyonu başkanı Lindsey German Irak'ta şu ana kadar ölen 2300 Amerikan askerinin 100 tanesinin aslında Meksikalı olduğunu anlattı. "Allah allah, Meksika'nın Irak'ta askeri mi varmış?" diye düşünürken, izah etti. Amerikan hükümeti, Amerika'ya gelip orduya katılan Meksikalılara, görev süreleri bittiğinde Amerikan vatandaşı olma hakkını tanıyormuş. "Bu ne biçim hak? Amerikan olmayı kim ister ki?" demek kolay. Ama sınırın bu tarafında işsizlik ve yoksullukla cebelleşen milyonlarca Meksikalı için, öte tarafa geçiş iş bulmak (düşük ücretli, pis bir iş de olsa; ırkçılıkla karşılaşmak pahasına da olsa), aklıktan kurtulmak anlamına geliyor, en azından çocukları için yeni ve daha iyi bir hayat umudu anlamına geliyor.

Kısacası, Irak'ta ölen Amerikalılar, İngilizler, Meksikalılar kendi ülkelerinin yoksulları, işsizleri, borçluları, belediye işçilerinin çocukları. Her zaman olduğu gibi, bu kez de, savaşları çıkarırlar, savaştan kâr edenler başka, savaşlarda ölenler başka.

Roni Margulies

SAĞLIK HAKKIMIZ ALINIYOR

Şikayetiniz nedir? Pardon! Priminizi ödemişmiydiniz?

Erkan KARA

Halkın değil, sermaye kârlarının sağlığı Hükümet tarafından Meclisten geçirilmeye çalışılan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası (GSS) ile en temel kamu hizmetlerinin özelleştirilmesinde büyük bir adım daha atılıyor.

Genel olmayan sigorta

Genel Sağlık Sigortası Yasasının adı sağlık sigortasının genelleştirilmesi gibi bir çağrışım yapıyor ama tersine sağlık hizmetlerini daraltıyor ve kısıtlıyor. Sağlık hizmetlerinin giderlerini kamudan değil bu hizmeti alanlardan temin etmeyi amaçlıyor. Yasa tasarısına göre tüm sağlık giderleri sigortalıların ödedikleri primlerden sağlanacak.

Paran kadar sağlık

Tasarıya göre sağlanacak sağlık hizmetleri "Temel Teminat Paketi" ile sınırlanacak. Bu paketin dışındaki hizmetler için "katkı payı" adı altında para alınacak. Üstelik alınacak para miktarı piyasa koşullarına göre belirlenecek. Tedavisi çok zorlu olan ağır hastalıklar (kalp, kanser, diyalize bağlı uzun tedavi gerektiren hastalıklar) sigorta kapsamı dışında tutulacak.

Yoksullar ne olacak?

Yoksulların sağlık priminin ödeneceği iddia ediliyor. Ama yoksulluk sınırı aylık asgari ücretin üçte biri (127 YTL) olarak belirlenmiş. Tabii bunun ispatlanmasının yolları, üstelik yatırılan prime göre sağlık hizmetlerinin sınırlandırılması gibi uygulamalarla yoksulların ücretsiz sağlık hizmeti alması

neredeyse imkansız hale getirilecek.

Primini ödemezsen hizmet alamazsın

Kayıt dışı çalışan kişiler için sağlık hizmeti bugünkü sistemde bile önemli bir sorun. Yeni yasayla birlikte primleri ödenmeyen kayıt dışı milyonlarca kişi görmezden geliniyor. Ayrıca gelirleri az olduğu için primlerini yatıramayan serbest meslek sahipleri (esnaf, çiftçiler) prim borçlarını ödemedikleri sürece hizmetlerden yararlanamay-

acak.

Karikatürde görüldüğü gibi sağlık kurumları temel işlerinden önce hastanın primlerinin yatırılıp yatırılmadığını da kontrol etmek gibi işlerle uğraşmak zorunda kalacak.

Aile Hekimliği: Kandırmaca

Mevcut sağlık sisteminde hastaların en çok şikayet ettiği şeylerden biri sağlık kuruluşlarındaki kuyruklar ve doktorların yeterince ilgilenmediği. Yeni yasayla birlikte getirilecek olan Aile Hekimliği sistemi

bu durumu çok uyanıkça kullanıyor. Herkesin belli bir doktorunun olacağı, acil hallerde eve telefonla doktor çağrılacağı söyleniyor.

Sermayenin uluslararası kuruluşlarının projeleriyle dünyanın İngiltere, Almanya, Kanada ve Bulgaristan gibi ülkelerde uygulanan sistem hem sağlık çalışanlarını hem hizmeti alanları büyük ölçüde mağdur ederek tıkanmaya başlamıştır. Türkiye'de kurulmak istenen sisteme göre hekimler baktıkları aile sayısına göre ücret alacak, yanında ücretli personel çalıştıracak ve bir işveren gibi

davranacak, giderleri azaltmak için çalışanların ücretleri ve sosyal haklarını kısıtlayacak ve kalitesiz sağlık hizmeti vermeye zorlanacak bir sisteme mahkum edilecek.

Her şey sermaye için

GSS yasası Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Kamu Personel Kanunu gibi kanunlarla birlikte tüm kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi operasyonunun parçasıdır. Uluslararası sermaye her şeyi sağlık hizmetlerinden de sonuna kadar kar etmek için bu alanın tümüyle piyasaya açılmasını istiyor. Yeni sistemle hemen hemen tüm sağlık hizmetleri özelleştirilecek ve sağlık kuruluşlarında kazanılmış haklara sahip olan kamu personeli sözleşmeli olarak iş güvencesi olmadan düşük ücretlerle çalışacak. "Performans Ölçüm Sistemi"yle büyük bir baskı altında çalışacak.

Başka bir sağlık sistemi

Sağlık çalışanlarının dediği gibi "Eşit, parasız, ulaşılabilir, nitelikli başka bir sağlık sistemi mümkündür". Kamu kaynaklarının önemli bölümü borçlanma, teşvik, yolsuzluk ve başka bir dizi yöntemle sermaye sınıfına aktarılmazsa, silahlanmaya ve son günlerde çeşitli izleri açığa çıkan çetelere aktarılan kaynaklar durdurulursa diğer tüm kamu hizmetleri ve sağlık için de çok geniş kaynaklar yaratılabilir.

Bu yazı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) İzmir Şubesi'nin "Genel Sağlık Sigortası ve Aile Hekimliği" broşürü ile SES'in "Aile Hekimliği Broşürü"nden yararlanılarak yazılmıştır.

Sağlık çalışanları ne istiyor?

Yıllardır Sağlık ve Sosyal Hizmet işkolunda çalışanların hakları için mücadele ettiği gibi aynı zamanda sermayenin politikalarına karşı kamusal sağlık politikalarını savunan Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası'nın sağlık politikalarıyla ilgili taleplerinden bazıları:

Sağlık hizmetlerinin finansmanı ödenilen vergilerden oluşan bütçeden karşılanmalıdır. Kamu kaynaklarının özel sektöre aktarılması engellenmelidir. Koruyucu Sağlık hizmetlerine önem verilmelidir. Hizmetler toplumun içinde, toplumun katılımıyla yürütülmelidir.

Kamu hastanelerine yatırım yapılmalı, tıbbi donanım açısından yeterli seviyeye getirilmelidir.

Sağlık hizmetleri ücretsiz olarak, ülkede yaşayan herkesin erişebileceği nitelikte yürütülmelidir.

Sağlık işkolunda çalışan herkes iş güvenceli çalışmalı, temel ücretler insanca yaşam koşullarını karşılamalıdır. Çalışanlar karar süreçlerine katılmalı ve grev ve toplu sözleşmeli sendika hakkına sahip olmalıdır.

Eşit, parasız, ulaşılabilir, nitelikli başka bir sağlık sistemi mümkündür

DİSK-KESK-TTB:

Bu güne ve geleceğine sahip çık! Referandumla katıl!

DİSK, KESK ve Türk Tabipler Birliği Emeklilik ve Genel Sağlık Sigortası yasa tasarısının referandumla götürülmesini istiyor. Referandum talebi kabul edilmezse bu örgütler tarafından ülke genelinde referandumlar yapılacak. "Emeklilik ve sağlık sigortası yasa taslağı tüm toplum kesimlerinin bugünü ve yarını doğrudan ilgilendirmektedir. Gelecek kuşakları da etkileyecek olan bu yasa taslağını hiçbir hükümetin toplum adına, tek başına, onaylayarak yasalastırması doğru değildir." Denilen ortak açıklamada referandumun nasıl yapılacağı anlatılarak adı geçen örgütler tarafından konuyla ilgili bilgilerin yayınlanacağı belirtildi.

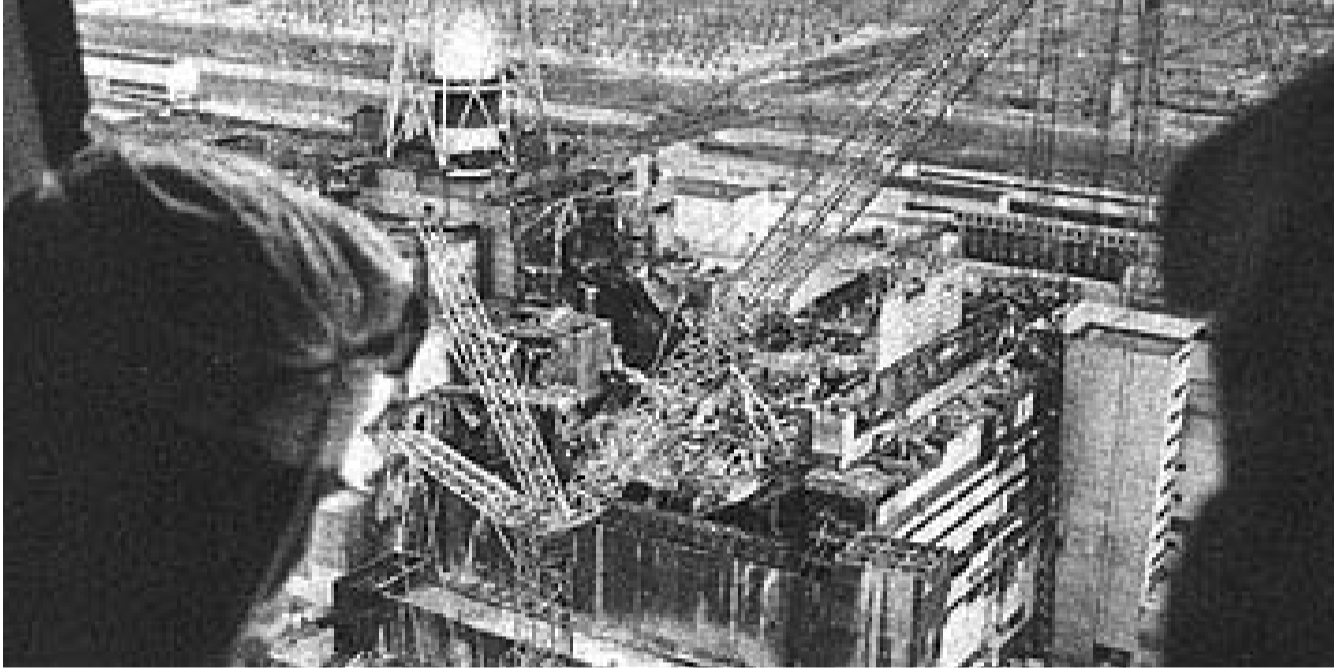
Özgür GÜRBÜZYeşiller
Enerji Çalışma Grubu üyesi

Bundan 20 yıl önce tatil için gidebileceğiniz en kötü yer Minsk ya da Kiev'di. 28 Nisan 1986'da kazanın duyulmasıyla kendini Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği sınırları dışına atanlardan biri olan Catriona Munro, kaza olduğunda Minsk'te bir öğrenci pansiyonunun çatısında güneşleniyormuş. Haberi BBC Dünya Servisi'nden duymuş. İngiliz Havayolları kendisini Londra'ya getirmeden önce, Moskova'daki bir klinikte bazı testlerden geçirilmesini istemiş. Gayger cihazıyla ölçümler yapılmış; kan testi ve hatta kilosunu ve boyu ölçülmüş. Londra'da kendisini ellerinde fotoğraf makineleriyle gazeteciler ve ellerinde gayger cihazlarıyla Ulusal Radyoloji Kurulu üyeleri karşılamış. Munro, radyasyondan korunmanın en iyi yolunun kaçmak olduğunu öğrendiğini söylüyor. Orada yaşayanlar için durumun daha acı olduğuna da değinen Munro, geride bıraktığı dostlarından birinden aldığı mesajı anlatıyor BBC'ye; "Sizin gidişinize gülmüştük ama şimdi benim çocuklarım devamlı hasta. Ormandan topladığımız mantarları yiyemiyor, gölde de yüzemiyoruz". (1)

Bugün nükleer santralleri hala savunmaya çalışan insanlar için bunlar sadece birer masal. Kiev'den Trabzon'a, Minsk'den Londra'ya kadar uzanan kocaman bir alanda yaşayanlar içinse bir daha anımsamak istemedikleri bir karabasan. Özellikle de hala Beyaz Rusya, Ukrayna ve Rusya'da, tarihin en büyük endüstriyel felaketlerinden birinin olduğu bölgelerde yaşamak zorunda olanlar için alışmak zorunda oldukları yeni bir hayat. Öyle ki; her gün, güne başlamadan "acaba bugün kim kaybedecek" diye sorduğunuz bir hayat. Yaşamlarının böylesine yokedildiğini, kazadan sonra uyarılmak yerine kazanın gizlenilmeye çalışıldığını haftalar sonra öğrenen bu insanlara ne

20 yıl önce Karadeniz'i vuran hastalık

Çernobil

olacağı, ya da kaç tanesinin sağlıklı bir yaşam sürdüreceğini kestirmek zor. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan, Temmuz 2004'te yaptığı konuşmada, "Beyaz Rusya, Ukrayna ve Rusya Federasyonu'nda en azından 3 milyon çocuğun (Çernobil kazasına bağlı olarak) fiziksel tedavi görmesi gerekmektedir. Meydana gelen ciddi tıbbi durumdan etkilenenlerin tam sayısını, 2016'dan önce öğrenemeyeceğiz" demişti. (2) Tahminen aynı tarihlerde Türkiye'de, nükleer santrali savunan ve kazadan sadece yangını söndürmekte olan 31 itfaiyecinin öldüğünü söyleyen bir sözde bilim insanı bulmak hiç de zor olmazdı. Çernobil kazasının Türkiye ve dünyadaki bazı sözde bilim insanlarına "çevresel risk"ten, "sosyal maliyet"e kadar birçok şeyi öğretmesini beklerken, onlara öğrettikleri tek şeyin yalan söyle-

mek olduğunu görmek de belki ikinci bir trajedydi. Aradan geçen 20 yıla güvenen, Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (UAEA), geçtiğimiz eylül ayında kazanın neden olduğu radyasyondan öldüğünü yazdı. Halbuki DSÖ'nün hazırladığı bir başka raporda bu rakamın en az 8 bin olacağı, temizlik çalışmalarına katılanlardan 76 bininde yapılan bir çalışmada ise 216 kişinin ölmüş olduğunu söylenmişti. DSÖ'nün çalışmayı yaptığı yıl 1998, UAEA'nın raporunun tarihi ise 2005. Bu durumda, Nobel Barış Ödülü'ne layık görülen Muhammed el Baradei'nin UAEA'ya göre 166 kişinin "hortlamış" olduğu resmi olarak tespit edilmiş beklerken, onlara öğrettikleri tek şeyin yalan söyle-

Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Anlaşması'nı taraf olmayan ve nükleer programını tamamen silah üretmek için oluşturmuş Hindistan'ın ABD tarafından nükleer teknoloji transferiyle ödüllendirilmesini memnuniyetle karşılaması da bir başka rezaletti. Bu da çok açık olarak göstermektedir ki, Baradei ve UAEA, dünyada nükleer teknolojinin nasıl ve ne için kullanıldığıyla hiç ilgilenmemekte ama sadece satışların artmasına çabalamaktadırlar. Çernobil kazasının 20 yıl sonra dünyanın geldiği durum budur. Onların umudu, bugün 20 ila 30 yaşlarında olan gençlerin birçoğunun ne bu entrikalardan, ne de bize icirilen çaylardan, yedirilen fındıklardan haberdar olmalarıdır. Bizim umudumuz ise, bu kuşağa aktaracağımız ve tüm baskılara rağmen silinmeyen, sildirtmeyeceğimiz hafızamızdır. Bugün Türkiye'ye böyle-

sine riskli ve aynı zamanda pahalı bir elektrik üretme modelini satmaya çalışan ve onlara buradan yardım etmeye çalışanlar için, nükleer santrallerde kaza riski trafik kazasına maruz kalmaktan daha az. Riskin oranıyla riskin büyüklüğünü birbirine bilerek karıştıran bu zihniyetin görmezden gelmeye çalıştığı gerçek, Birleşmiş Milletler İnsani İşler Koordinasyon Ofisinin raporlarında şöyle özetlenmektedir: "18 yıl önce, Beyaz Rusya, Ukrayna ve Rusya'da yaklaşık 8.4 milyon insan radyasyona maruz kalmıştır. İtalya'nın yarısı kadar bir alan yaklaşık 150.000 km² kirlenmiş ve yaklaşık 52.000 km², Danimarka'dan biraz daha büyük tarımsal alan harab olmuştur. Yaklaşık 400 bin insan yeniden yerleşime tabi tutulmuş fakat milyonlarca kalıntılardan yayılan olumsuz etkilere maruz kalan çevrede yaşamaya devam etmektedir.

Şu anda, hemen hemen 6 milyon insan etkilenmiş alanlarda yaşamaya devam ediyor. Çernobil felaketinden doğrudan etkilenen üç ülke, felaketin sürüp giden etkileriyle baş edebilmek için milyonlarca dolar harcamak zorunda kaldığından bölge ekonomileri durgunluğa girdi. Özellikle çocuklar arasında, kronik sağlık problemler, kol gezmektedir." (3)

En son Güney Afrika'daki Koeberg santralinin bir reaktörü "yanlış yerleştirilmiş bir civata" yüzünden 20 Şubat'ta kapatılmak zorunda kalıp, başta Cape Town olmak üzere Güney Afrika'da birçok bölgeyi 3 ay boyunca elektrik kesintilerine mahkum ederken, bizim burada nükleer enerjinin doğalgazla yaşanan enerji arz güvenliğine çözüm olacağı söyleyenler var. Bu karışık ve dışa bağımlı teknoloji, bir civata yüzünden bile sizi elektriksiz bırakabilecek güvensizlikte olduğu gibi, savaşlarda, terorist saldırılarda bir numaralı hedef kabul edilmektedir. 20 Şubat'ta arıza olarak duyurulan civata krizi, 3 Mart'ta Güney Afrika Kamu İlişkileri Bakanı Alec Erwin'in "O civata oraya kazayla gitmedi" demesiyle bir nükleer sabotaj krizine dönüşmüştür. İşte size dünyanın bu en muhteşem ve güvenli teknolojisinin iç yüzünü gösteren bir örnek daha. 20 yıl sonra nükleer lobi tekrar saldırıya geçti. Tek umutları hafızamızın kaybedilmiş olması ama büyük bir yanlışlığın içindedir. Çünkü insanların en son unuttukları, yakınlarının, dostlarının ölümüdür. Gerek Karadeniz'in, gerek tüm dünyanın hafızasının ne kadar canlı ve taze olduğunu bir kez daha göstermek için yine sokaklarda olacağız. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın; bu dünya hepimizin!

Notlar

- (1) http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/witness/april/28/newsid_4486000/4486099.stm
 (2) Mycle Schneider, Antony Froggatt Dünya Nükleer Endüstrisinin Durumu Raporu 2004 - yesiller.org/belgeler.htm
 (3) UN-OCHA, Chernobyl : Needs Great 18 Years After Nuclear Accident, Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, United Nations, Press Release, New York, 26 Nisan 04

200 kat fazla

Çernobil'de patlayan nükleer santral Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombaların 200 katı daha büyüktü. Çernobil'in etkileri İsveç'te ve hatta İskoçya'da bile görüldü. Stockholm'de normalin 15 katı fazla radyasyon var. Beyaz Rusya'da kadınların yaşam ortalaması 74'den 58'e indi. Her 5 çocuktan birisi sakat doğuyor. Çocukların % 29'unda kronik hastalık var.

Kapatmadılar

Çernobil'de kaza olduğu SSCB yetkilileri tarafından halka 36 saat boyunca söylenmedi. Daha sonra 116 bin kişi bölgeden tahliye edildi. Reaktörün onarılması için 500 bin "gönüllü" çalıştı. Büyük çoğunluğu büyük acılar çekerek öldü. "Gönüllüler" 165 milliseverte maruz kaldı. Normal olarak 10 millisevert ölümcül olarak kabul ediliyor. İlk müdahale edenler 2 hafta içinde öldü.

250 bin ton

SSCB yetkilileri Çernobil'i uzun süre kapatmadılar. Ama sonunda reaktör üzerine 250 bin ton beton dökülerek kapatıldı. Böylece reaktörün içinde 180 ton yüksek radyasyon içeren yakıt kaldı. Beton'da şimdi çatlaklar var ve giderek büyüyorlar. İçerde kalan radyasyonun yoğun olarak dışarı kaçmaya başlaması tam anlamıyla yeni bir büyük felaket demek.

Lindsey German:

"Hitler de Yahudilerin karikatürlerini çizdirmişti"

Amerika'nın 'terörizme karşı savaş' politikasının, Amerika'nın rakipleriyle olan rekabetindeki rolü nedir?

Bence Amerika'nın 'savaşa karşı terörizm politikası', Amerika'nın şu an yapmaya çalıştığı açısından çok merkezi bir role sahip. Amerika gerçekten dünyayı kendi istediği şekilde yeniden şekillendirmek istiyor, dünyayı ekonomik olarak kontrol etmek istiyor. Ve Amerika'nın bu çabası, pratikte çeşitli zorluklara neden olduğu için, aynı zamanda büyük bir askeri güce ihtiyaç duyuyor. Terörizme karşı savaş aslında işte tam da bu noktada çok önemli. Sorun şu ki, Amerika bütün diğer rakiplerinden çok daha üstün olan bir askeri güce sahip, fakat ekonomik olarak aynı derecede güçlü değil. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, Amerika hem askeri hem de ekonomik olarak dünyadaki en güçlü ülkeydi. Ayrıca karşısında bir süper güç olarak Rusya vardı. Bugün Amerika'nın karşısında bir süper güç yok, ancak karşıya karşıya olduğu Avrupa Birliği, Asya Bloğu ve özellikle Çin gibi rakipler var.

Özellikle burjuva teorisyenleri Amerika'nın Irak savaşında başarılı olduğunu, örneğin Saddam'ı devirmeyi başardığını söylüyorlar. Siz bu konuda ne diyorsunuz?

Tabii ki bence durum tam tersi. Tabii ki Saddam devrildi, ama zaten bu Amerika'nın orada yaptığı işin en kolay olan parçasıydı. Şu anda Irak'taki durum tam bir felaket. Saddam, Irak halkı tarafından sevilmemesine rağmen, Irak halkı Saddam rejimi altında

daha iyi koşullarda yaşadıklarını söylüyor. Amerika'nın Iraklıları kabul etmeye zorladığı Anayasa ile yapmaya çalıştığı şey, Irak'ı Kürtler, Şiiler ve Sünniler arasında üçe bölmektir. Amerika İran'a saldırdığında, Irak'ın güneyinde yaşayan Şiilerle İran'daki Şiiler arasında bir ittifak kurulmasına neden olacak. Bu, Suriye'yi, Ürdün'ü, Lübnan'ı ve tabii ki İsrail'i etkileyecek. Bu duruma baktığımızda bölgenin ne kadar istikrarsız hale gelebileceğini görmek hiç de zor değil. Ve hatta Kürtlerin durumunu düşündüğünüz zaman bile... Kürtlerin durumu Türkiye açısından önemli bir konu. Aslında Kürtler Irak'ta emperyalizm tarafından kullanıldılar. Amerika İran'a saldırırken de Kürtleri kullanacaktır. Ve bu dünyada da büyük bir istikrarsızlık yaratıyor. 11 Eylül saldırıları gerçekleştiğinde, hiç kimse İngiltere'nin, Türkiye'nin ya da Avrupa'daki herhangi bir yerin El Kaide'nin hedefi olabileceğini düşünmedi. Şu anda İngiltere Dışişleri Bakanlığı'nın elinde, hangi ülke vatandaşlarının İngiltere'ye giremeyeceğine dair uzun bir liste var.

Amerika çekilirse Irak'ın bir iç savaşa sürükleneceği iddiası konusunda ne diyorsunuz?

Evet, bu her zaman söylenen bir şey. Fakat bunun doğru olduğuna dair herhangi bir kanıt yok. Iraklılara göre, bu patlamaların çoğu Amerika ya da Amerika için çalışan insanlar tarafından gerçekleşiyor. İkinci nokta ise, Irak'taki asıl bölünme Sünniler ve Şiiler arasında değil, Amerikalıların kalmasını isteyen ve azınlıkta olan Iraklılar ile, işgal güçlerinin gitmesini isteyen ve çoğunluğu oluşturan

Lindsey German kimdir?

Lindsey German 30 yıldan daha uzun bir zamandır, İngiltere'de bir sosyalist ve kampanyacı olarak faaliyet sürdürüyor. Kendisi, kadın, savaş, emperyalizm ve işçi sınıfı üzerine kitaplar yazdı. Uzun yıllar boyunca Socialist Review dergisinin editörlüğünü yaptı

ve halen Savaşı Durdurun Koalisyonu (Stop the War Coalition)'un yürütme kurulu üyesi olarak çalışıyor. 15 Şubat 2003'de Londra'da yapılan ve 2 milyon kişinin Irak'ın işgaline karşı yürüdüğü gösteri de dahil olmak üzere, pek çok savaş ve işgal karşıtı gösterinin ve etkinliğin örgütlenmesinde yer aldı. İngiltere'de 2005 yılında yapılan yerel seçimlerde RESPECT'ten Londra Belediye Başkanı adayı oldu.

Iraklılar arasında. Tabii ki işgal güçleri asıl bölünmenin bu şekilde olduğunu kabul etmek istemiyorlar, çünkü bu Irak halkının çoğunluğunun onları istemediği ve Irak'tan çekilmeleri gerektiği anlamına geliyor.

Müslümanların Savaşı Durdurun Koalisyonu için-deki rolü ve önemi nedir?

11 Eylül'den sonra bilinçli olarak, müslümanlara yönelik bir ırkçılık var. Ve eğer

onlarla birlikte çalışmayı başaramazsanız dünyada son dönemde gelişen bu ırkçı aşığılamalara ve saldırılara karşı çıkmanız mümkün değil. Örneğin, karikatür meselesini ele alırsak, Almanya'da Hitler iktidara geldiğinde Yahudilere karşı ilk yaptığı şey, gazetelerde onları aşağılayan karikatürler yayınlamak olmuştur. İngiltere'de bu konuda üç gösteri oldu. Müslümanlar Birliği tarafından yapılan gösteriye

yüzbinlerce kişi katıldı, içinde sendikalar da vardı. Ve konuşmacılar aynı zamanda müslüman topluluğuna 'bu saldırılara tek başınıza karşı çıkamazsınız, daha geniş bir hareketin parçası olmalısınız' mesajını verdi. Bu bizim müslümanları kazanmamızın da tek yolu.

Bu hareket dünyayı ve İngiltere'yi nasıl etkiledi?

Evet doğru savaş durduramadık, fakat bu savaşın İngiltere'deki temel konu olarak gündemde kalmasını sağladık. Mesela Körfez Savaşı olduğunda, ya da Irak'a yaptırım uygulanmaya başladığında, çok kısa süre sonra insanlar bu olanları unuttular. Fakat şimdi bu hareket sayesinde Irak'ta olup bitenler sürekli olarak dünyanın ve İngiltere'nin gündeminde. Bu hareket sayesinde Tony Blair'in oyları düştü ve insanlar bunun nedeninin bu savaş olduğunu düşünüyorlar. İskoçya'daki yerel seçimlerde İşçi Partisi bir çek yerde kaybetti. Ve bu hareket İngiltere'nin bir daha böyle bir savaşa girmesini eminim çok zorlaştıracaktır.

Gösteri ya da toplantı yapmak ne işe yarar?

Bizler, dünyada ilk kez daha savaş başlamadan büyük bir hareket yaratmayı başardık. Bir de bu hareketin hiç olmadığını, insanların savaşı görmezden geldiğini düşünelim. Ayrıca bu hareket sayesinde Irak'ta direnen insanlar kendilerini yalnız hissetmiyorlar. Bu hareket sayesinde şimdi Bush için İran'a saldırmak çok daha zor.

Sizce bu hareket nereye

doğru gidiyor?

Dünyadaki bütün hareketler bir şeye karşı olarak başlamış, fakat sonra başka yönere gitmişler, insanlar başka politik hareketlere katılmışlardır. Ayrıca şu anda dünyada çok önemli başka gelişmeler var, Latin Amerika'da neo-liberalizme karşı yaşanan mücadele çok önemli. Vietnam savaşı sırasında da sadece savaşa karşı gösteriler olmadı, öğrenci hareketi vardı, sivil haklar hareketi, kadın hareketi vardı ve bunlar bir araya geldiklerinde kocaman bir hareket oluşturmayı başardılar. Ayrıca bizler detabii ki önümüzdeki yirmi yıl boyunca sürekli gösteri yapmak istemiyoruz. 10 Aralık'ta Londra'da gerçekleşen Barış Konferansı'nda söylendiği gibi, bizler sadece savaşa karşı değiliz, bizler aynı zamanda neo-liberal politikaların hakim olmadığı, zengin ve fakir arasındaki farkın bu kadar büyük olmadığı bir dünya istiyoruz.

Bush'un İran'a yönelik tehditleri konusunda ne düşünüyorsunuz?

Bence Bush İran'a saldırıcaz. Fakat asıl önemli olan nokta şu, birincisi, ne zaman Bush böyle bir saldırı tehdidinde bulunsun öncelikle bir sürü propagandaya maruz kalıyoruz. Irak ve Afganistan hakkında söylenen yalanlara çok benzer yalanlar şimdi de söyleniyor. Ancak hem Irak'taki hem de Afganistan'daki durum ortada. Şimdi İran'da da rejimin kötü olduğu söyleniyor. Ancak bence şunu hiç unutmamalıyız, burada mesele rejimlerin iyi ya da kötü olması değil, emperyalizmdir, emperyalizme karşı çıkmaktır.

Savaşı Durdurun Koalisyonu nasıl kuruldu?

11 Eylül'den sonra dünya büyük bir şok geçirdi ve politik olarak her şey değişti. SWP içindeki bizler bu gelişmeler karşısında bir hareket inşa etmenin gerekli olduğuna karar verdik. Londra'da bir toplantı çağırısı yapmaya karar verdik. Bu toplantıdan bir hafta sonra bir örgütlenme toplantısı yaptık. Bu toplantıya 500

kişi geldi ve bu toplantıda neler yapılması, nasıl yapılması gerektiğini tartıştık. Bu toplantıda yapmayı başardığımız şey 'savaşı durdurun' sloganı üzerinde anlaşmayı başarmak oldu. İngiltere'de sendikaların büyük bir çoğunluğu bu koalisyonun içinde yer aldılar ve bu bizim için çok önemliydi. Her iki toplantı da çok sayıda genç müslüman vardı. Bu toplantıda öncelikle bu koalisyonun anti-emperyalist olması gerektiğini söyleyen sekte sol ile tartıştık. Bu koalisyonun herkese açık olması gerektiğini söyledik. Birkaç ay sonra bir konferans düzenledik ve bu kon-

feransa bazı bilinen isimler, George Galloway, Jeremy Corbyn gibi milletvekillerini davet ettik. Ve bu toplantıda Savaşı Durdurun Koalisyonu'nu kurduk. Ama bu arada, Afganistan'a yönelik saldırıya karşı bir gösteri çağırısı yaptık. Ancak bu Afganistan'daki savaşın sonlarına doğru gerçekleştiği için herkes gösterinin küçük olduğunu düşünüyordu. Ancak 100 bin kişi geldi. Daha sonra, 'Irak'a Saldırma' başlıklı bir gösteri düzenledik, 20 bin kişi geldi. Ardından Filistin'de büyük bir katliam gerçekleşti ve İngiltere Müslümanlar Birliği bunun

için 70-80 bin kişinin katıldığı bir gösteri yaptı. Biz de o gösteriye katıldık, ben bir konuşma yaptım. Daha sonra Eylül ayının sonunda, İşçi Partisi konferansının toplandığı sırada Irak konusunda yeniden büyük bir gösteri yapmaya karar verdik. Müslümanlar Birliği bu tarihin aynı zamanda İntifada'nın yıldönümü olduğunu söyledi ve gösteriyi birlikte örgütlemeye karar verdik ve bir araya geldik. İlk başta müslümanlarla çalışmak bizim için çok zordu ve eminim onlar için de bizimle çalışmak zordu. İlk gösteride Müslümanlar Birliği'nden gösteriye

katılanların hemen hemen hepsi erkekti ve dini yönleri çok baskındı. Zamanla onlar da büyük değişim geçirdiler, kadınlar gösterilere katılmaya, hatta konuşmalar yapmaya başladılar. Ondan sonra bildiğiniz gibi 15 Şubat'ta 2 milyon kişiyi katıldığı gösteri gerçekleşti, George Bush İngiltere'ye geldiğinde büyük bir gösteri oldu. Şimdi ise artık çok daha geniş çevrelerin, sendikaların desteklediği ve içinde yer aldığı bir hareket haline geldik. Ayrıca artık daha çok sayıda kampanya var. Sivil özgürlüklere yönelik saldırılara karşı kampanya var vs.

1 Mart'tın yıldönümünde Taksim'de

ABD'nin Irak'a Türkiye üzerinden saldırılmasını sağlayacak tezkerenin red edilmesinin yıldönümünde Taksim Gezi Parkında **Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu** ile diğer savaş karşıtı örgütler tarafından birlikte bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada 1 Mart Tezkeresi'nin savaş karşıtı hareket olduğu vurgulandı.

Irak işgali sırasında asker olan oğlunu kaybeden **Asker Aileleri Konuşuyor** örgütünden **Celeste Zappala** da basın açıklamasında bir konuşma yaptı.

Zappala "Oğlum

öldüğünde ben, oğlumun tabutunun önünde diz çöküp her zaman onun

adına doğruları söyleyeceğime yemin etmiştim. "Irak'taki savaş tam bir

felaket ve korumakla görevli olduğumuz demokrasiye ihanet" dedi.

"18 Mart'ta milyonlar olacağız"

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu tarafından organize edilen **Savaşırsız Bir Dünya İçin Uluslararası Buluşma**'nın üçüncüsü 3 Mart 2006 tarihinde Bilgi Üniversitesi Dolapdere kampüsünde yapıldı.

Sempozyum **Adalet Ağaoğlu, Mehmet Güler-yüz ve Mehmet Ali Alabora**'nın konuşmalarıyla açıldı. **İngiltere Savaşı Durdurun Koalisyonu**'ndan gelen **Lindsay German** "Eğer savaş karşıtı hareket olmasaydı Bush Venezüela'ya müdahale edebilirdi. Hepimiz kendimizi yalnız düşünebilirdik. Bu hareket bize yalnız olmadığımızı gösteriyor. Afganistan ve Irak halkı yanlarında çok sayıda insan olduğunu hissediyor. 18 Mart 2006'da kaç kişilik gösteriler

yapıyor olursak olalım bütün dünyada milyonlar olacağız". dedi.

İran'dan fizik profesörü **Ahmad Shayegan** nükleer silahlanmanın dünyadaki tehlikeli gidişini anlattıktan sonra "Sadece savaşlara değil, bu savaşları yaratan nedenlere de karşı olmalıyız" dedi.

Amerika'dan, **Asker Aileleri Konuşuyor** örgütünden gelen **Celeste Zappala** "1 Mart'ta Taksim Gezi Parkı'nda yapılan basın açıklamasında sizlerle birlikte olduğum için çok mutluyum. Bu basın açıklaması bana, bir araya geldiklerinde insanların dünyayı değiştirebilecekleri umudunu verdi." dedi. Son dönemde Müslümanlara karşı geliştirilmeye çalışılan ırkçılığa değinen

İngiltere Savaşı Durdurun Koalisyonu'ndan konuşmacı Lindsey German

Zappala "Bush islamcı faşistlere karşı savaştığını söylüyor. Kim bu islamcı faşistler? Irak'ta, Afganistan'da her gün öldürülen, işkence gören, evleri yakılıp yıkılan insanlar mı?" dedi.

Zappala: Artık ABD'de insanların çoğu bu savaşa karşı

Celeste Zappala Kadıköy BAK toplantısına katıldı. Kadıköy BAK tarafından 3 Mart 2005 tarihinde yapılan toplantıya katılan asker olan oğlunu Irak işgalinde kaybeden **Asker Aileleri Konuşuyor** örgütünden **Celeste Zappala** katıldı.

Zappala ABD'de Irak işgalinin bir çok yönünün medya tarafından gizlendiğini anlattı. "Orada insanlar, ölen Iraklıları, ölen ABD askerlerini görmüyorlar. Hükümet sürekli yalan söylüyor. Ama ben de diğer asker ailelerinin çoğu gibi oğlumun mezarı başında insanlara gerçekleri anlatacağıma söz verdim.

"İşimiz çok zor ama bugün artık ABD'de insanların çoğu bu savaşa karşı. Savaşa karşı olan yüzbinlerce insan olarak elimizden geleni yapıyoruz. "Dünyanın her tarafındaki savaş karşıtlarıyla dayanışma halinde olmak, burada sizinle öğrenmek hepimizi güçlendiriyor" dedi.

ÖDP'nin 21. Yüzyılda Sol ve Türkiye Sempozyumu

Özgürlük ve Dayanışma Partisi tarafından 25-26 Şubat 2006 tarihlerinde **21. Yüzyılda Sol ve Türkiye** konulu sempozyum yapıldı. Sempozyumda Özgürlükçü Sosyalizm, Kamusal Alanın Demokratikleştirilmesi, Toplumsal İhtiyaçlar İçin Ekonomi ve Kapitalist Küreselleşme ve Direniş konuları tartışıldı. Özgürlükçü Sosyalizm toplantısında bugünkü solun eski geleneğiyle bağlantısı tartışıldı. Sovyetler

Birliği, Küba, Kamboçya gibi ülkelerde yaşananın sosyalizm olup olmadığı, bunların ne derecede sahiplenilebileceği üzerine tartışmalar oldu.

Kapitalist Küreselleşme ve Direniş toplantısında **Masis Kürkcügil** Latin Amerika'daki solun yükselişini değerlendirdiler. **Doğan Tarkan** ve **Nuray Mert** ise ABD'nin Irak işgali ve emperyalizm konusuna vurgu yaptılar. **Nuray Mert** bugün solun emper-

yalizme ve Irak işgaline yeterince önem vermediğini bu konuya vurgu yapılması gerektiğini söyledi. **Doğan Tarkan** bugün Latin Amerika da dahil dünyanın her yerindeki mücadelelerin kaderinin ABD'nin Irak işgalinin sonucuna bağlı olduğunu belirterek solun görevinin tüm dünyadaki savaş karşıtı hareketle birlikte ABD'nin Ortadoğudaki saldırısını yenilgiye uğratmak olduğunu söyledi.

cek barış panayırı var.

Devrimci marksistler bütün bu gösterilerin daha büyük ve güçlü olması için bütün olanaklarını eferber etmeliler. Sokakta herkes işgale karşı, herkes İran'a saldırılmasına karşı. Bu yoğun tepkinin örgütlenmesine yardımcı olmak gerekir.

Çernobil

Öte yandan Çernobil felaketinin 25. yıldönümü geliyor. 26 Nisan günü İstanbul'da İstiklal caddesinde insan zinciri kuracağız. Bu eylemi Küresel Eylem Grubu örgütlüyor. 28 Nisan'da ise daha büyük bir etkinlik düzen-

lenecek. Bu eylemler konusunda 0535-439 21 93'den bilgi alabilirsiniz. Çernobil'e tepki İstanbul'un dışında da örgütlenebilir. İzmir ve Ankara'da Küresel Eylem Grubu girişimlerini gerçekleştirmesine ağırlık verilmeli.

Toplantılar

14-16 Nisan tarihlerinde İzmir'de Antikapitalist Forum, 19-21 Mayıs tarihlerinde ise İstanbul'da Marksizm 2006 var. Hedr iki toplantılar dizisinde de bütün Türkiye'den katılmaya çalışacağız.

Bu arada 1 Mayıs'a da şimdiden hazırlanmak gerekir.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez. -Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur. -İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir. -Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücade- lenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir. -Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur. -Sosyalistler insanların cin-

sel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapita-listidir.

-Sosyalistler bu ülkelerde işçi sınıfının iktidardaki bürokratik egemen sınıfa karşı mücadelesini destekler.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır.

-Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

DSİP BÜROLARI

● Ankara

Mithatpaşa Cd. No: 34/F, Kat: 4, No: 23 - Kızılay
0535 - 514 11 73

● Kadıköy

Nail Bey Sk. İbrahim Ağaoğlu İşhanı, No: 9-11, Kat: 3 - Bahariye - Kadıköy
0536 - 637 81 99

● Beyoğlu

İstiklal Cd. Büyükparmakkapı Sk. Hayat Apt. Kat: 4 - Beyoğlu
0536 - 259 73 64

● İzmir

3. Beyler, Yaparsoy İşhanı, No: 31, Kat: 4, No: 403, Konak
0537 - 624 49 08

● Akhisar: 0544 - 515 62 59

● Bursa: 0535 - 422 39 65

● Denizli: 0543 - 476 27 88

● İzmir: 0537 - 940 58 95

● Karabük: 0533 - 772 54 93

● Kütahya: 0544 - 515 62 59

Ayrıntılı bilgi için: 0536 - 335 10 19

ISSN 1300-4026 ■ Uluslararası Tanıtım ve Yayıncılık Ltd. Şti.

■ Sahibi: Özden Dönmez ■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü:
Volkan Akyıldırım ■ Adres: İstiklal Cad.,Büyükparmakkapı
Sok., 8/10, Beyoğlu/İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaası
■ Yerel süreli yayın, iki haftada bir yayınlanır

www.sosyalistisci.org

Yazışmalarınız için:
sosyalistisci@gmail.com

SON SÖZ

Yoğun bir dönem yaşıyoruz. Irak'ta işgal sürüyor ve diğer taraftan da İran'a saldırı hazırlığı var.

18 Mart küresel eylemleri ABD hegemonyasına halkların cevabı olacak.

Türkiye'de İstanbul ve İzmir'de yürüyüş ve mitin Ankara, Adana ve Trabzon'da ise yürüyüş ve basın açıklaması ile küresel eyleme katılıyoruz. İstanbul Kadıköy'de ise bir hafta süre-

DÜNYA PIŞİYOR

Dünyamız çok büyük bir hızla ısınıyor. Bilimcilerin yaptıkları araştırmalara göre geçen yüzyılda yer küre 0.6 santigrat ısındı. İlk bakışta bu insana az görünüyor ama aslında çok büyük bir ısınma.

0.6 santigratlık ısınma dünyanın bütün ekolojik dengeğini alt üst ediyor.

Buzullar eriyor. Kuzey ve Güney Kutuplarında erime daha da şiddetli. Bu nedenle okyanuslar ve denizler yükseliyor. Bu ise dünyanın birçok kentinin büyük sel felaketleri ile karşı karşıya gelmesi demek.

Zaten daha şimdiden küresel ısınma nedeni ile sel felaketleri çok büyük bir hızla artıyor. Dünyanın hemen her yerinde seller ve olağandışı ağır yağmurlar nedeniyle toprak kaymaları yaşanıyor. Zaman zaman binlerce insan bu felaketlerin kurbanı oluyor.

Öte yandan küresel ısınma nedeniyle büyük fırtınalar yaşanıyor. 2005 yılında gerçekleşen Katrina fırtınasının New Orleans kentine verdiği tahribat daha hala ortada duruyor.

Ayrıca küresel ısınma nedeniyle temel gıda maddeleri olan hububat ve pirincin ekim alanları değişiyor ve daralıyor. Bu insanlık için kısa bir süre sonra çok büyük bir açlık anlamına gelebilir.

Bilimciler küresel ısınmanın büyük bir buz çağını getirmesi

olasılığını da göz önünde tutuyorlar. Çok ama çok kısa bir sürede dünyanın aniden soğumaya başlaması bir olasılık ve hiç de küçümsenmeyecek bir olasılık. Zaten bu nedenle bilimciler içinde yaşadığımız sürece küresel ısınma değil, küresel iklim değişimi demeyi tercih ediyorlar.

Bütün bu gelişmeler doğal bir sürecin mi sonucu oluyor. Başta George Bush olmak üzere politikacılar ve büyük kapitalistler bu soruya evet diyorlar. Onlara göre iklim değişimi

doğal. Önüne geçmek mümkün değil.

Oysa gerçek hiç de öyle değil. Küresel ısınma tamamen insan yapısı. İnsanların fosil yakıtları kullanması atmosferdeki karbon dioksit miktarını artırıyor ve ısınmanın başlıca nedeni bu. Kömür, doğal gaz ve petrol fosil yakıtları. Petrol ve otomobil sanayi bunun başlıca sorumluları.

Oysa fosil yakıtları dışında da enerji kaynakları var. Yenilenebilir temiz enerji kaynakları. Güneş enerjisi, rüzgar,

su ve dalgalardan elde edilebilecek enerji gibi.

Politikacılar ve kapitalistler bu yöntemlerle enerji elde etmenin pahalı olduğunu söylüyorlar. Bu doğru değil. Yalan söylüyorlar.

Çok basit tedbirlerle ve çok ucuza yenilenebilir enerji kaynakları oluşturmak mümkün. Ayrıca gene çok basit tedbirlerle fosil yakıtı kullanımını, özellikle otomobillerin petrol kullanımını sınırlamak mümkün. Şehirlerde raylı ulaşım sistemlerinin geliştirilmesi hem insanların daha rahat, güvenli ve hızlı yolculuk yapmasını sağlayacaktır hem de büyük bir enerji tasarrufu sağlayacaktır.

İstanbul Boğaz Köprüsü'nü kullanan araçların %85'i özel arabalar ve bu arabalar toplum yolcularının sadece %15'ini taşıyorlar. Toplu taşımacılığın anlamı bu örnekte çok açıkça ortaya çıkıyor.

Dünyamızın bu çok hızlı ısınması karşısında çok hızlı davranmak gerekir. Bugün alınacak tedbirler ancak yıllar sonra etkisini gösterecek, yeterince tahribat yapıldı.

Bugünkü enerji politikalarının değişmesi için politikacılara baskı yapmak en önemli çözüm yoludur.

Bugün herkes küresel ısınmanın farkında. Herkes endişeli. Öyleyse büyük çoğunluğun sesinin daha gür çıkmasını sağlamalıyız.

Harekete geçin... İzin vermeyin...

Çernobil felaketinin üzerinden 25 yıl geçti. Felaketin boyutları korkunç. Enerji santralının patlamasından sonra bölgeye sevk edilen 500 bin gönüllünün çoğu öldü.

Patlamadan bu yana bölgeden doğan çocukların çoğu sakat ve kalıcı hastalıklara sahip. Kısacası Çernobil'in sonuçları çok ağır.

Çernobil bir istisna mı? Hayır. Dünyadaki birçok nükleer santral belki şimdiye kadar patlamadı ama çoğu radyasyon kaçırıyor ve bu nedenle çevresinde çok ağır tahribat yaratıyor.

Herşeyden öte nükleer santral atıkları başlıbaşına bir sorun. Bu atıkların çevreye yaydıkları radyasyon uzun yüzyıllar kaybolmuyor ve çevreyi, doğayı etkilemeye devam ediyor. Nükleer sorunlarından kaçış yok.

Şimdi AKP hükümeti Türkiye'de nükleer enerji santrali kurmak istiyor.

Herşeyden önce nükleer santraller pahalı, tehlikeleri ise çok açık.

Oysa Türkiye'nin sürdürülebilir bir kalkınma için yeterince yenilenebilir enerji kaynağı var. Güneş enerjisi bol. Rüzgar ve sı var. Bütün bunlara yapılacak yatırımlar hem daha ucuz hem de daha temiz ve yenilenebilir enerji verecek.

AKP hükümetinin nükleer enerji santralleri kurma girişimine karşı çıkmalıyız. Çernobil felaketinin 25. yılında yeni nükleer santraller kurmak cinayete davetiye demektir.

Hep birlikte durdurabiliriz. İlk adım 25 Mart'ta İstiklal Caddesinde kurulacak insan zinciri. Daha sonra da eylemler olacak. Katılın durduralım.